

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2018

N La Lira

Xavier Arzueta

Som a- qui aen-to-mar les can-sons de la Pas-qua flo-ri-
Som a- qui aen-to-mar les can-sons de la Pas-qua flo-ri-
Som a- qui aen-to-mar les can-sons de la Pas-qua flo-ri-

que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-
que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-
que ar-ri-bat es-plen-dent com un Sol d'a-le-gri-a ia-

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2018

PRESENTACIÓ 6
L'ANY A SANT CUGAT 8
EL RACÓ D'EN JOAN 16
LA CANÇÓ DE L'ANY 30
L'APUNT DEL MESTRE 31
DE LA LIRA 32
ACTIVITATS 42
ANECDOTARI 140
HISTÒRIA DE LA LIRA 141
LA LIRA 142
AGRAÏMENTS 144

PRESENTACIÓ

Estimats cantaires, familiars, amics i amigues de la Lira i ciutadans de Sant Cugat del Vallès:

Hem començat un nou any, i és moment de fer balanç de les activitats i les actuacions que la Societat Coral La Lira va realitzar durant el passat 2018, o sia, revisar la nostra feina .

Vull destacar que la unió i el desig comú de formar part de la germanor Claveriana, tot i el diferent caràcter i professió dels cantaires que formem la nostra Coral no és altre que l'anhel de preservar i conservar l'estimat patrimoni coral i tradicional del nostre país.

La Societat Coral la Lira té com a objectiu principal, transmetre la nostra cultura a través de les seves cançons. Ens omple de satisfacció que tots aquells que ens escolten, puguin apreciar el treball realitzat en la preparació d'un repertori cada vegada més extens i divers i, portar el nom de la nostra ciutat arreu.

Els cantaires som l'enclusa, és la que el nostre mestre Eloi Jové, amb el seu esforç, ens va clavant les partitures de les cançons, anant ajustant els ritmes de les diferents cordes, per poder arribar així a l'execució més acurada de cada cançó. Per descomptat la confiança que ens te,

ens la va forjant mica en mica. Gràcies Mestre.

Els programes i les actuacions de l'any passat, molt diverses, i trobem des de Cors d'Òpera, caramelles, sardanes, havaneres, peces de concert i grans cançons del mestre Josep Anselm Clavé. Gràcies a aquest memòria - revista editada any rere any, i trobareu tots els records i detalls.

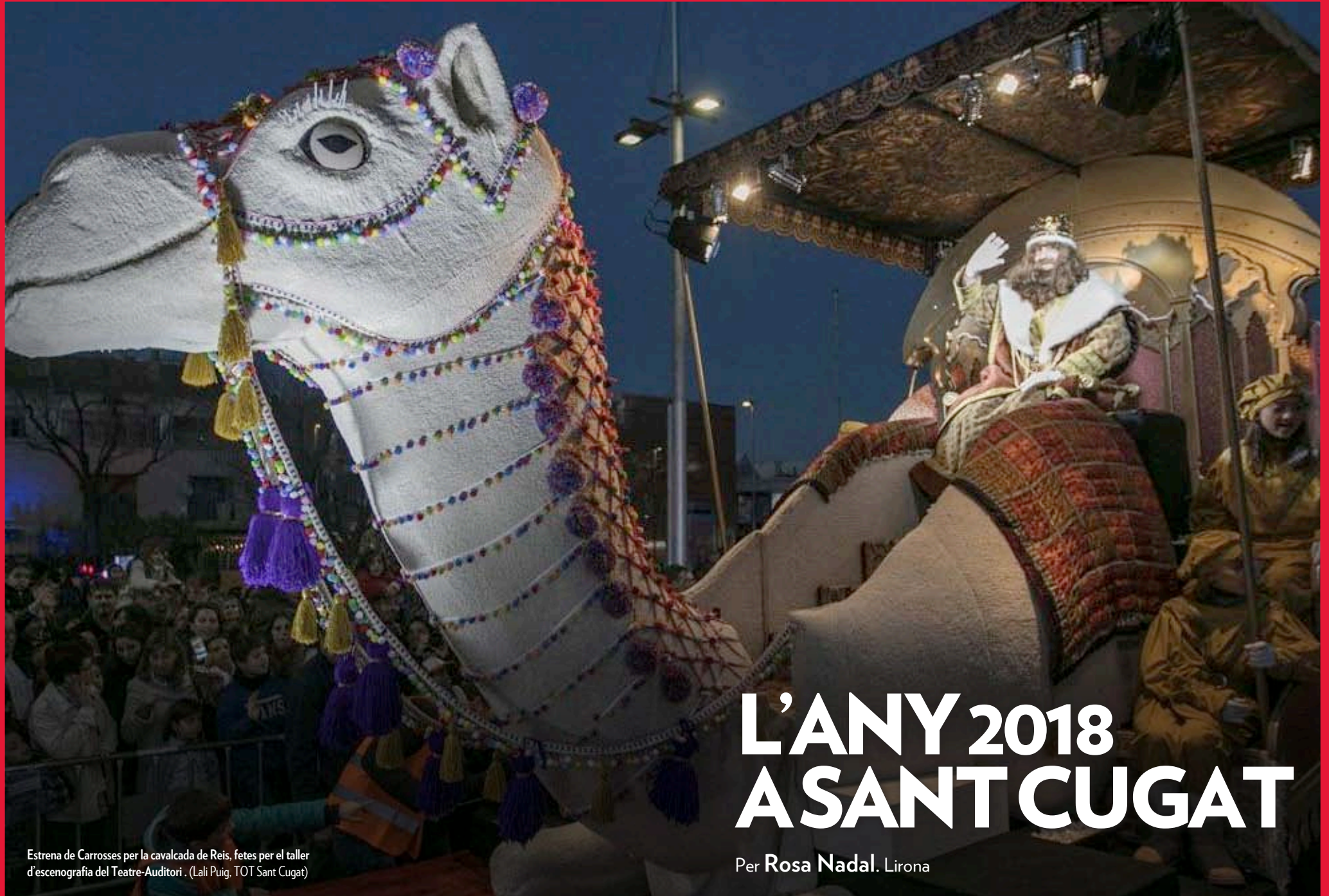
Al President, l'hi queda desitjar una llarga vida a la nostra entitat Coral i encoratjar a tots i cadascun dels coristes a seguir amb la mateixa implicació com fins ara, sense oblidar-me d'agrair profundament a tots aquells que ens segueixen desinteressadament. I tenir un record dels que ens han deixat.

Visca La Lira, visca Sant Cugat!

*Josep Garrell i Casajuana,
president de la Societat Coral
La Lira*

L'ANY 2018 A SANT CUGAT

Estrena de Carrosses per la cavalcada de Reis, fetes per el taller d'escenografia del Teatre-Auditori . (Lali Puig, TOT Sant Cugat)

Per Rosa Nadal. Lirona

Can Prat, enderrocada el mes de novembre. Seu de la botiga Uniformes Prat, on es van vendre bates i uniformes des de 1930 fins el 2008, any del trasllat al carrer Santiago Rusiñol. (Artur Ribera, TOT Sant Cugat)

El 2018 Sant Cugat acaba l'any sobrepassant els **90.000 habitants**.

La **pressió urbanística** ha arribat al centre del poble on diverses cases dels carrers Sant Medir, Valldoreix, del Sol, Torrent de la Bomba, Sant Magí, la Riera i Sant Domènec han anat a terra per construir nous edificis de pisos.

El **lloguer** de l'habitatge augmenta un 42% en quatre anys, comportant que l'accés a l'habitatge hagi estat un tema de debat a fons de la mà del Sindicat de Llogaters. L'Ajuntament aprova la construcció d'un miler de pisos de lloguer protegit fins el 2027 i insta als promotors que destinin un 30% dels nous pisos a habitatges assequibles.

Sant Cugat continua sent una de les ciutats **mes cares** de tot l'estat. Però hem de destacar que hi ha l'11% de la població que no pot fer front a despeses

bàsiques. En tot, cal remarcar, que la taxa d'atur ha baixat, així com també, el nombre de famílies ateses per Càrites.

Grans **empreses** aposten per la ciutat: l'empresa Japonesa **Fanuc**, dedicada a la robòtica, la multinacional suïssa **Markem-Imaje**, especialitzada en impressions i etiquetatge industrial i la consultora alemanya **Adesso** dedicada a les tecnologies de la informació (en procés d'instal·lar-se). Hem d'afegir un nou record en el nombre de companyies instal·lades a la ciutat: 3239.

A nivell de **comerç** es produeix el tancament de botigues tradicionals com La Fabriqueta, Peryben, Íntim i carnisseries Tubau (algunes traspassades a carnisseries Segarra) i en contrapartida l'obertura de grans superfícies: Casa Ametller, Carrefour i Bon Preu-Esclat.

El tema **mobilitat** fa canviar la fisonomia

Èrica, el primer autobús sense conductor. El setembre els sancugatencs vam poder provar-lo. (Carmela Fortuny a Twitter)

de la ciutat, s'ha ampliat el **carril bici** en molts barris. L'expansió del **patinet elèctric** obliga a establir una normativa prèvia a l'ordenança municipal que ho reguli. S'implanten les **zones verdes d'aparcament** i s'amplien les zones blaves amb l'idea de reduir la circulació i facilitar l'aparcament als residents. S'estableix limitacions de circulació en episodis de contaminació. El setembre es prova en circulació real un **bus sense conductor**. S'ha realitzat la primera fase de **canvi d'arbrat** a la Rambla del Celler i també s'han canviat 8 plàtans malats de la plaça Barcelona. I acaba l'any amb la notícia que a partir del 1 de gener Sant Cugat passa de la zona 2 a la **zona 1** dins el TMB.

En el terreny polític hem de senyalar la incorporació al govern de la Generalitat de **Damià Calvet** com a Conseller de Territori i Sostenibilitat i de **Jordi Puigneró** com a Conseller de Políti-

ques Digitals i Administració Pública. Altres sancugatencs amb càrrecs a la Generalitat són Joana Barbany, Directora General de Societat Digital i Àngels Ponsa, Directora general de Cooperació i Cultura. A nivell local cal remarcar el canvi a l'alcaldia; el 7 de juny Mercè Conesa cedeix el càrrec a **Carmela Fortuny**.

Mossèn Blai deixa la rectoria de la parròquia de Sant Pere d'Octavià després de 21 anys de rector i el substitueix Mn Emili Marlès

Les mobilitzacions pel **procés sobirania** s'han succeït al llarg de l'any en diferents formats: trobades, llaços grocs per la ciutat, sopars, concentracions i manifestacions per reclamar la llibertat dels presos i exiliats polítics. L'**ANC** i **Omnium** han convocat cada dia 16 concentracions per recordar la data en que van entrar a la presó els seus

Plaça Barcelona, substitució el mes de març de vuit plàtans històrics degut al seu mal estat per uns de mes joves. En aquesta foto podeu veure el ciment que omplia un dels arbres. (Rosa Nadal)

Presidents. La **Diada** va estar marcada pel record dels presos i exiliats polítics. El 16 de setembre el Molt Honorable President Quim Torra inaugurava la placa que indicava el canvi de nom de la plaça del Rei per la **plaça 1 d'Octubre**. Tenim dos protagonistes santcugatencs en relació el procés i en fronts totalment oposats: **Raül Romeva**, en presó preventiva des del 23 de març i Pablo LLarena, jutge instructor del judici contra el procés sobiranista.

També han estat protagonistes aquest 2018, les manifestacions de **jubilats i pensionistes** els dilluns davant de l'Ajuntament. Aquests s'organitzen i es crea la Plataforma de Pensionistes i l'Ajuntament se'n fa ressò creant l'oficina d'Atenció al Pensionista.

El 8 de Març es celebra a la ciutat la **Jornada Feminista** més participativa que es recorda. El novembre es commemora el Dia Internacional contra la vio-

lència vers les dones, havent de lamentar l'increment de la violència masclista a la ciutat.

El setembre s'inicia el curs escolar al nou Institut d'Ensenyament Secundari **Leonardo Da Vinci** amb capacitat per mes de mil alumnes, i es continua reivindicant una 13a. escola per la ciutat. **Sprint**, l'escola d'idiomes més antiga de la ciutat celebra el 45è aniversari amb una festa popular a l'Abril als 4 Cantons. En el marc del Projecte Europeu per millorar l'eficàcia energètica i potenciar la renovació d'edificis existents, s'ha fet, una **instal·lació fotovoltaica** a la coberta de l'**Escola Pins del Vallès**, entre altres actuacions.

Pel que fa als **districtes**, cal senyalar la inauguració de la nova coberta de l'espai Pere Grau i la reforma dels vestidors a **Les Planes**. També a Les Planes, davant la protesta veïnal, l'Ajuntament s'ha compromès a destinar un pressu-

Concentració davant de l'Ajuntament el 16 de gener per reclamar l'alliberament dels presos polítics, quan feia 3 mesos que en Jordi Cuixart i en Jordi Sanchez estaven a la presó. Les concentracions s'han anat repetint al llarg de l'any cada mes el dia 16. (Artur Ribera. TOT Sant Cugat)

post pel soterrament del cablejat elèctric i telefònic durant el 2019. A **Valldoreix** es fa un nou aparcament per 150 vehicles a la plaça Can Cadena i te lloc la Segona biennial d'escultura "Valldoreix dels somnis", presentant 34 obres d'art. En el **Castell de Canals** de finals del segle X, s'ampliaran les excavacions i hi ha la voluntat de fer a la planta superior un escenari i sales interiors a la part on hi havien els estables. La ciutat experimenta un increment de robatoris, especialment a La Floresta i Valldoreix on els veïns es mobilitzen per demanar més seguretat. **Bellaterra** i **Vallpineda** reivindiquen ser de Sant Cugat.

En l'àmbit **cultural** cal remarcar la celebració dels **25 anys del Teatre-Auditori**, en motiu del qual s'hi va celebrar la Gala dels Premis Butaca, on es lliuren diversos guardons a algunes actrius santcugatencs: Marta Angelat, Premi Honorífic Anna Lizaran, Laura Conejero, Premi Butaca a millor actriu de repar-

timent i Paula Jornet, Premi a la millor Composició musical. El crític teatral Eduard Jener, escriu un llibre sobre els 25 anys del Teatre-Auditori.

Altres centres culturals de la ciutat que **estan d'aniversari**: 40 anys de l'escola Municipal de Música, 25 anys escola de Música Valldoreix, 25 anys biblioteca Gabriel Ferrater, 25 anys Mostra de Teatre a Valldoreix i 25 anys de La Galeria, propietat de la família Batlle.

Altres santcugatencs guardonats el 2018: **Gemma Navarra**, directora de Fusió, ha rebut el premi "Dones que ho han aconseguit" i l'artista **Lluís Ribas**, ha rebut el premi Paul Harris del Club Rotary, en els seus 40 anys d'exposicions. La **llibreria Païdea** de Neus Ribatallada, millor llibreria de l'estat espanyol. L'Ajuntament **homenatja a Joan Tortosa**, Fill Predilecte de la ciutat, amb una Exposició Antològica. A l'octubre ens deixa **Pep Blanes**, Fill Predilecte de

Valldoreix: a l'esquerra el Castell de Canals, va començar com a torre de defensa al segle X i va acabar acollint nobles i religioses fins al seu abandonament a finals del segle XV o inicis del XVI. (Artur Ribera. TOT Sant Cugat)

Sant Cugat, i que recordarem per haver dedicat mes de 30 anys a dibuixar el Claustre i els Capitells del Monestir.

Acabat el contracte amb Cinesa el juliol, l'Ajuntament convertirà la part superior amb una **sala polivalent**, deixant la planta de baix per a l'oferta cinematogràfica. Aquesta darrera es reprèn a l'octubre gestionada per l'empresa sancugatenca PickingSTI.

Pel que fa a **cultura popular** comencem l'any amb l'estrena d'unes noves **carrosses de Reis** fetes en el taller d'escenografia del Teatre-Auditori. Continuem el gener amb un nou format de la **Festa de Sant Antoni**. A la festa que es venia fent el diumenge, esmorzar de Traginers i els Tres Tombs, s'afegeix el dissabte la **Festa dels Foguerons**. Rua de la plaça del Monestir fins a la plaça de Barcelona amb l'actuació de les

entitats participants: Diables, Bastoners, Esbart, Sardanistes, Caparrots, encesa de la Foguera de Sant Antoni i Ball del Bot. I per acabar, traspàs de la Bandera, concert i Botifarrada popular.

El nou **Caparrot** d'enguany és **Eva Tataret**, presidenta de la Coordinadora de l'Associació de Famílies d'Alumnes (AFA) de Sant Cugat. L'**Esbart** es l'encarregat de posar el punt i final al centenari del FGC amb els seu espectacle per la Festa major.

Sant Cugat és la Ciutat Europea de l'Esport 2018, aplegant múltiples activitats i l'organització de diverses competicions nacionals i internacionals. Una d'elles la sortida de la tercera etapa de la **Volta Ciclista** a Catalunya.

Algunes entitats esportives estan d'aniversari; 40 anys **Olimpyc** la Floresta, 40

Teatre-Auditori, presentació de la Temporada del 25è aniversari (Artur Ribera. TOT Sant Cugat)

anys **Futbol Sala** Sant Cugat, 30 anys **Club Voleibol**, referent a Catalunya. La **Marxa Infantil** organitzada pel CMSC arriba a la seva 60a. edició. La 37a edició dels **Jocs Esportius Escolars** aplega 3173 infants de 19 modalitats esportives

Ascens del primer equip masculí del **Patí Hoquei Sant Cugat**, per primera vegada a la història del club, a l'OK Lliga. L'equip del **Club de Rugby SC** guanya el Campionat d'Espanya sub-12, mentre que l'equip sub-16 es queda subcampió estatal i campió de Catalunya i el sub-18 campió de Catalunya. El primer equip **femení d'hoquei herba** del **Junior FC** queda segon de l'Eurohokey Club Trophy, també es subcampió de la Lliga de Divisió d'Honor Femenina i de la Copa de la Reina i queden primers al Campionat de Catalunya de Clubs de Hoquei.

La secció d'**atletisme** del Club Muntanyenc Sant Cugat aconsegueix 11 podis en els campionats de Catalunya sub-14 i sub-16. Acaba l'any amb la **darrera** edició de la **Sant Silvestre** i la darrera activitat de Sant Cugat com a Ciutat Europea de l'Esport.

EL 15 de novembre Sant Cugat rep un episodi de **forta pluja** que provoca inundacions, esllavissades als Túnel de Vallvidrera, caos circulatori i problemes de transport a la ciutat.

I així acabem. Aquest és el context en que s'ha mogut la **Societat Coral La Lira** les activitats de la qual podeu fer el seguiment en aquesta memòria.

Per a més informació i per completar la que aquí es dona, podeu consultar els webs totsantcugat.cat i cugat.cat. ■

EL RACÓ D'EN JOAN

L'article d'El Racó d'en Joan d'aquesta memòria 2018 està dedicat als "Club Amics de Tothom", un moviment juvenil que a la segona meitat dels anys seixanta del segle XX va contribuir a la dinamització de la vida cultural i associativa de Sant Cugat. Una part d'aquest joves formava o va entrar a formar part de la Lira en aquells anys i alguns, entre ells jo mateix, romanen en la Societat encara avui.

Aquest article es basa en diversos elements pel que fa als moviments socials del tardofranquisme a Catalunya, principalment en els moviments d'Església (Pàgina web de les JOC. <https://jocnacional.wordpress.com/joc/don-venim/>) i, pel que fa al Club, en el llibre de l'any 2008, "Sant Cugat del Vallès 1968" de Josep Maria Cabrerizo i Bell (component de la Junta dels Club Amics de Tothom, organitzador dels festivals i responsable del butlletí) i en el recull de Records de Sant Cugat, número 10, any 2006, "El Club Amics de Tothom" del mateix Josep Maria Cabrerizo. Completen les fonts, converses amb persones que varen pertànyer al Club.

Excursió de la Lira a Ripoll.

Anys 1969. Entre els cantaires, components dels Espardanyots i Colla Excursionista Falcons, del Club "Amics de Tothom".

Fotografia cedida per Societat Coral la Lira

HISTÒRIA

El Club Amics de Tothom (1966-1969)

Per Joan Troyano. Historiador i cantaire de La Lira.

El Sant Cugat de la segona meitat dels 60's

A la segona meitat del seixanta del segle XX, Sant Cugat era encara una vila eminentment rural i lliure dels conflictes laborals i socials de l'època. Així ens ho explica en J.M. Cabrerizo l'any 2006:

“Fa quaranta anys Sant Cugat era com la majoria dels pobles d'aquells anys, un desert cultural. Els joves no teníem gaires llocs on poder divertir-nos ni espais on fer activitats. La societat civil santcugatena vivia una certa apatia que no es vivia en altres poblacions del voltant, sobretot a nivell de conflictes laborals i reivindicacions socials. Quaranta anys enrere el dret d'expressió, de reunió i d'opinió estaven anul·lats. Es censurava la premsa i els actes culturals. Els alcaldes i representants del poble eren escollits a dit, i qui gosava posar-se a fora de la línia tolerada pel règim feia una temeritat que podia arribar a pagar amb pena de presó. Sant Cugat era un desert o un oasi segons es mirés.”

Encara que era un població rural i els canals de comunicació eren més limitats que els d'avui en dia, arribaven tant les notícies de l'entorn més proper com les d'abast internacional. Eren els temps de “la cançó protesta” (Joan Baez.), de la contestació a la Guerra del Vietnam, de les revoltes del “maig del 1968”, de la primavera de Praga...

A casa nostre, malgrat la situació política i social, el desenvolupament econòmic va propiciar el creixement de les classes mitjanes que demanaven espais de llibertat. La conflictivitat laboral va esponsorar els moviments obrers. Paral-

lelament, l'Església va adquirir un nou tarannà.

En el cas de Sant Cugat, el moviment que va influenciar de manera rellevant la inquieta joventut del moment, van ser les Joventuts Obreres Cristianes (JOC)

Les Joventuts Obreres Cristianes (JOC)

L'acostament de l'església als moviments socials, és una característica de la Catalunya de l'època. Esperonats pel Concili Vaticà II (1962) una part de l'església “surts al carrer”. Uns ho faran acostant-se al moviment obrer, d'altres a moviments veïnals i també a moviments juvenils. En un intent per no perdre influència, un sector del clergat —distançant-se de la jerarquia— va donar suport al moviment obrer des de l'àmbit parroquial.

Les Joventuts Obreres Cristianes varen “néixer” a Brussel·les l'any 1925 per iniciativa del sacerdot Joseph Cardijn (acabaria essent ordenat Cardenal l'any 1965).

Tal i com s'explica en el web de les JOC, el moviment té per principis les tres veritats de base:

“veritat de fe: els i les joves obrers no són màquines ni bèsties de càrrega, són fills i filles de Déu, veritat d'experiència: les condicions de vida dels i les joves obrers estan en contradicció absoluta amb el destí que Déu vol, veritat de mètode: l'única manera de superar aquesta contradicció és l'organització dels propis joves en el si de l'Església.”

Sortida a Sant Medir. Club Amics de Tothom. A la dreta J.M. Cabrerizo. Fotografia cedida per J.M. Cabrerizo

▲ Excursió de la Lira. Any 1969. Les Fonts del Llobregat. Entre els cantaires, components dels Espardanyots i Colla Excursionista Falcons, del Club “Amics de Tothom”. Foto cedida per Andreu Garrell

Encara que era un població rural i els canals de comunicació eren més limitats que els d'avui en dia, arribaven tant les notícies de l'entorn més proper com les d'abast internacional.

La JOC a Catalunya es van fundar l'any 1932 dins de la Federació de Joves Cristians. Van desaparèixer durant la Guerra Civil, apareixent a la postguerra en semi clandestinitat seguint les JOC belga i francesa. La jerarquia catòlica desconfiava d'aquesta internacionalització i van haver d'integrar-se a la JOAC (Jovenut Obrera d'Acció Catòlica creada a Espanya l'any 1947), fins que el 1956 la JOAC passa a anomenar-se JOC.

Monsenyor Cardijn fou nomenat consultor en el concili Vaticà II i molts membres de la JOC seguien les sessions. La JOC vara ser molt activa i alguns membres varen participar l'any 1964 en la creació del sindicat Unió Sindical Obrera. També col·laboraren l'any 1968 en la creació del sindicat Comissions Obreres. Aquestes actuacions varen ser evidentment clandestines

Inicis del Club

A finals d'octubre de 1966, un grup de joves del Casal Parroquial, van ser convocats a una reunió on se'ls convidava a integrar-se en l'estructura del Casal. A la reunió hi varen assistir membres de les JOC i de la junta del Casal (repre-

El Casal Parroquial era un local llogat per la Parròquia que estava situat al carrer Santiago Rusiñol a tocar dels Quatre Cantons

sentants de la Parròquia). També hi assistí un estudiant dels Jesuïtes de Sant Cugat en qualitat de supervisor. Era en Lluís Caparrós que tindria un paper cabdal en el suport i guiatge de les activitats del Club dins del Casal. En Lluís Caparrós fou ordenat sacerdot pocs mesos després de l'inici del Club. A la cerimònia hi van assistir molts membres del Club. Aquest guiatge tenia també el suport (no sempre incondicional) de la Parròquia sota la rectoria de Mn. Juli Nájera.

La Junta del Casal demanava fidelitat al nom "Amics de Tothom" i varen pactar, no sense discussió que no hi haguessin intromissions de "persones grans". De fet el nom va ser proposat per en Lluís Caparrós com a missió del grup per tal d'influir en la població mitjançant l'empena del jovent.

Fou així com s'inicià el camí d'un nou col·lectiu, el "Amics de Tothom". Quasi tot seguit varen començar les activitats i la influència entre els joves fou tan ràpida que en uns mesos va passar a tenir uns 200 membres.

En J.M. Cabrerizo explica que: *"En poc temps el poble ens va batejar amb el nom dels joves de la 'Tothomada', i el casalot, vell i atrotinat, com el club dels joves de Sant Cugat"*.

El local

El Casal Parroquial era un local llogat per la Parròquia que estava situat al carrer Santiago Rusiñol a tocar dels Quatre Cantons. L'edifici constava de dos plantes i golfes d'uns 250 m2. cadascuna i,

▲
La Tothomada d'excursió. El segon per l'esquerra, Lluís Caparrós.

Fotografia cedida per "Pepe" Pros.

◀ Carrer de Santiago Rusiñol amb Quatre Cantons. Cap a 1969. A la dretada la imatge l'edifici del Casal Parroquial, seu del Club "Amics de Tothom". "Records de Sant Cugat" de J.M. Cabrerizo

al darrera hi tenia un pati d'uns 400 m2 que anava fins el carrer Gorina.

A la planta baixa, hi havia: una sala amb una taula de ping-pong per trobades ocasionals i fer una partida, un altre sala per reunions i al fons una sala bar que donava sortida al pati. Al primer pis hi havia una sala gran amb finestrals que donaven al pati, amb capacitat per a les reunions generals, xerrades, tertúlies i col·loquis. Hi havia també altres sales que eren ocupades per diferents grups i seccions.

Estructura del Casal

El Casal Parroquial era com un "hotel d'entitats", on s'hi feien activitats culturals i artístiques. Cal tenir en compte que en aquells anys, l'Església feia de paraigües de moviments que no podrien operar sense aquest aixopluc. Emparava –a més dels "Amics de Tothom"–, entitats com l'Agrupació Sardanista, Els Escoltes, les JOC, alguna coral i varis tallers formatius i de manualitats. La vida associativa a Sant Cugat aquells anys es concentrava pràcticament en la Unió Santcugatena, en el Club Muntanyenc i en el Casal.

El Casal Parroquial era com un "hotel d'entitats", on s'hi feien activitats culturals i artístiques.

El Casal estava regit per una junta formada per representants de la Parròquia. Ells eren els responsables i també havien d'informar a la Parròquia de les activitats que s'hi feien. El Club aportava al Casal una quota de 25 pessetes mensuals per soci i els guanys en la organització d'activitats, festivals de cançó, revetlles en el pati i també en l'organització de la campanya de Nadal "ampolles de cava".

Estructura del Club

La junta del Club era una junta que no tenia President i estava formada pels responsables d'activitats del Club i algun delegat d'altres grups o seccions. La primera junta va ser escollida el desembre de 1966, un mes després de que el Club fos admès dins el Casal. Seguint J.M. Cabrerizo, estava formada per :

"Secretari Llorenç Villadelprat. **Ajudants secretariat** Mariona Buscallà, Rosa M. Juanola, Josepa Bas

Coordinació de programes Toni Bozzo. **Caixa** Josep Villa. **Cultura** Josep Varela

Reunions dissabtes F. Cahís. **Elvira Güell**, R. M. Gamarra, M. Barberà **Visites culturals** Ramon Pros

Diversions Ignasi Espinosa i Montse Jané **Excursions** Pere Miquel Fonolleda, Vicenç Royo i Ignasi Espinosa

Festes Ignasi Espinosa i Josep Villa **Local** Ramon Durà. **Jocs** Martí Dinarés. **Bolletí "Tothom"** Manel Garcia Crespo. **Publicitat** Toni Civis. **Relacions** Ramon Pros. **Malalts** Montserrat Jané. **Necessitats** Feli Yagüe"

▲ El pati del Casal Parroquial, preparant una revetlla. Fotografia cedida per J.M. Cabrerizo

◀ La Colla Excursionista Falcons (CEF) del Club Amics de Tothom i més. Febrer de 1969. Dempeus, Jaume Soler, Robert Gamarra(CEF), Toni Bozzo, Joan Bas (CEF), "Pepe" Pros (CEF). Agenollats, Joan Troyano (CEF), Jaume Mata (CEF), Jordi Farrés (CEF). "L'Abans de Sant Cugat. Recull Gràfic" de Montserrat Rumbau i Joan Troyano

Grups i seccions.

El Club es va organitzar en nombroses seccions i grups que van dinamitzar l'escassa activitat cultural en que es trobava el jovent aquells anys. Aquests grups i seccions els concreta J.M. Cabrerizo :

“Secció del Ping-Pong, Grup Musical, El Butlletí “Tothom”, Secció campanya de Nadal, Grup de festes i festivals, Els Dracs grup de muntanya, Els Peixos, Els Espardenyots, Colla Falcons, Grup Alba, Grup Tardor, Grup 4ºb, Secció de Colònies, El Mini Club, Club Juvenil, Barri Sant Francesc, Xerrades i actes culturals, Grup reunions de parelles, La biblioteca, Tallers”

Cal esmentar que alguns membres del Club també eren membres del moviment Escolta.

Activitats

Varen ser tres anys plens d'activitats: Immediatament després de l'admissió dins el Casal va començar la preparació de la primera activitat : la festa de la castanyada.

Una de les activitats que va tenir més rellevància va ser els recitals de la Nova Cançó Catalana

Les activitats eren organitzades pels mateixos socis del Club.

Seria inacabable anomenar totes les activitats, es pot resumir en que eren activitats de tot tipus : de lleure, culturals, cicles informatius i formatius, debats sobre política, relacions humanes, socials, humanitàries (campanyes de Nadal) i tertúlies amb personatges de la cultura del moment. En el pati del Casal es feien revetlles musicals amb els conjunts de moda local com els “Clan Junior” (més tard “Tucans”) o els “Xinots”. El Club organitzava sortides de muntanya i també, colònies infantils a can Barba.

Una de les activitats que va tenir més rellevància va ser els recitals de la Nova Cançó Catalana, moviment impulsat per el grup de cantants catalans “Els setze Jutges” amb l'objectiu de reivindicar la normalització del català en el món de la música moderna.

Van destacar els recitals de Joan Manel Serrat, Enric Barbat, Maria del Mar Bonet, Maria Amelia Pedrerol, Guillem d'Efak, Rafael Subirachs, Lluís Llach, Francesc Pi de la Serra, Xavier Elies i Guillermina Motta. Relacionats amb la Nova Cançó també varen actuar Raimon i Ovidi Montllor. També el jove cantautor Paco Ibañez hi va participar. Aquestes actuacions es feien majoritàriament als Jardins del Monestir, a la Parròquia (cançó Fòrum) i també al pati del Casal.

Cal mencionar que aquestes actuacions es donaven en època de censura en tots els àmbits de la societat i també en el de la música. El “Gobierno Civil” havia

Raimon als jardins del Monestir. Paco Ibañez al pati del Casal Parroquial. Toni Moreno a la sala de la Parroquia. Joan Manel Serrat i Lluís Llach als jardins del Monestir.
“Records de Sant Cugat” de J.M. Cabrerizo

▲ **Els Espardenyots del Club Amics de Tothom a casa d'en Pere Codó. Any 1967. D'esquerra a dreta, Andreu Garrell, Albert Font, Josep Maria Canas, Joan López, Francesc Sabaté, i Pere Codó. D'ampeus la Mercè, germana d'en Pere Codó.** Fotografia cedida per Francesc Sabaté

d'autoritzar l'acte i donar el vist i plau a les lletres de les cançons. Malgrat la censura, de tant en tant se les empescaven per poder interpretar les lletres originals.

Un final sobtat?

L'experiència va durar escassament tres anys, finalitzant amb el tancament del Casal l'agost de 1969. Les causes?. Un conjunt de fets varen convergir en el tancament. Principalment dues, la retirada del suport de les JOC com a conseqüència d'una crisi de gran magnitud i a la pressió dels poders locals que no veien amb bons ulls el caire que prenien les activitats del Club.

Caldria una recerca en profunditat, però podria afegir-se a les causes anteriors el fet de que el protagonisme passés a les forces polítiques i socials que començaven a organitzar-se i que esclatarien en la dècada dels anys 70. D'altre banda cal dir que el Casal era cada any deficitari i això feia que fos poc viable seguir amb l'activitat. També la pressió immobiliària començava a deixar-se sentir i podria haver tingut quelcom a veure en el desallotjament.

L'experiència va durar escassament tres anys, finalitzant amb el tancament del Casal l'agost de 1969

El que si es pot assegurar és que la fi del Club no va tenir a veure amb la proliferació de grups i seccions. Seguint J.M. Cabrerizo,

“Els grups generaven en si mateixos energia suficient per fer del Casal un viver d'entitats, i ciutadans per anar incorporant de mica en mica a la vida civil santcugatenc. Quina gran inversió es va desaprofitar!”

Crisi de les JOC

A finals dels seixanta, les JOC entraren en una forta crisi. D'una banda les jerarquies eclesiàstiques desconfiaven de la participació de les JOC en les forces politicosocials emergents i varen fer-se enrere, retirant-los el suport. Eren també molt criticats pels catòlics amb càrrecs en el franquisme per la seva desafecció.

A més a més, les JOC estaven en plena crisi interna, dividits entre els que consideraven el moviment com a punt de partida per plantejaments més radicals, i els que volien mantenir la fe cristiana, actuant serenament per a transformar, el món obrer.

Tot això va fer que molts militants i consiliaris pleguessin, afectant als projectes que duïen entre mans tant a nivell local com general, deixant al jovent orfes de guiatge. Aquells joves que estaven en l'inici d'un projecte que encara estava per definir van veure tallat de cop el seu camí. Tot i que varen intentar seguir dins el Club Muntanyenc i la Unió Sancugatenc, ja no van trobar aquell entorn que tant els engrescava.

Ball de disfresses al Casal. Amics de Tothom. Any 1967. En primera fila, la colla Excursionista Falcons, “Pepe” Pros, Jordi Farrés,Jaume Mata, Robert Gamarra(de costat) i Sun Rius. Treu el cap pel darrera,Toni Sabaté. Darrera, el primer per l'esquerra, el “Carmelo” Martinez. Foto cedida per Jordi Farrés

▲ La Tothomada a Sant Medir. Any 1967. “Records de Sant Cugat” de J.M. Cabrerizo

Malgrat aquest final, les experiències viscudes en els escassos tres anys d'existència varen quedar gravats en l'ADN dels que hi van participar i en els del seu entorn.

Components del Club que son o han estat cantaires de la Lira :

Acabo l'article, amb la llista de membres del Club Amics de Tothom que son o han estat cantaires de la Lira, proporcionada per Joan López. Bàsicament eren

Les experiències viscudes en els escassos tres anys d'existència varen quedar gravats en l'ADN dels que hi van participar i en els del seu entorn

components de dues colles del Club: Els Espardanyots (17-20 anys aprox) i la Colla Excursionista Falcons (14-17 aprox) :

Actuals : Jordi Farrés, Joan Troyano, Joan López, "Pepe" Pros, Andreu Garrrell, Benet Dinares, Josep Vallès.

Antics : Francesc Sabaté, Pere Codó, Albert Font, Joan Bas.

Traspassats : Jaume Mata, Toni Sabaté, Josep Maria Canas.

Excursió a Sant Llorenç de Morunys. Club Amics de Tothom. Fotografia cedida per J.M. Cabrerizo

Colònies a can Barba. Club Amics de Tothom. Fotografia cedida per J.M. Cabrerizo

▲ Colla Excursionista Falcons. Pati del Casal. Premis Marxa 1968. "Pepe" Pros, Jaume Mata, Jordi Farrés i Joan Troyano. Fotografia cedida per "Pepe" Pros

LA CANÇÓ DE L'ANY L'HAVANERA DEL VALLÈS

Música i Lletra: **Vicens Olivé**

*De terra endins la tonada,
ha nascut aquesta havanera
no parlarà de la platja
ni podrà ser pas marinera.
El que del mar ens allunya,
la grandesa del nostre terror,
Som d'una vella comarca
som d'aquesta plana que es diu el Vallès
Tot cantant una havanera sols volem demostrar
que tot aquell que canta ja sigui a muntanya o a prop de la mar.
Es que sent dintre de l'anima tot l'orgull del català,
si ens uneix la sardana, també una havanera ens pot agermanar.
Tan al pla com a muntanya
mariners o gent de la terra
treballadors incansables
que la pau és llur crit de guerra.
Nostre Catalunya aimada
dins el cor la portem tots plegats,
som Catalans a muntanya
ho som a la plana i també a la mar .
Tot cantant una havanera...*

L'APUNT DEL MESTRE

Per **Eloi Jover**, mestre de La Lira.

A PROPÒSIT DE 'LA REVOLUCIÓ'

Aquesta tardor passada La Lira ha areestrenat una obra de J.A.Clavé anomenada 'La Revolució', una obra que ja s'havia cantat el 1869 al Teatre del Liceu, però que, de llavors ençà, va quedar arraconada i mai més es va cantar. Fins ara. Podem dir, doncs, que aquesta peça ha passat a formar part de l'extens repertori de La Lira en el que figuren un important nombre d'obres d'en Clavé.

Què significa això? Que La Lira, amb aquesta i les altres obres de Clavé, contribueix a la recuperació d'un patrimoni artístic de gran importància per a la nostra història recent. De quina manera recuperem aquest patrimoni? Existeixen iniciatives importants que recuperen aquest patrimoni reeditant les partitures perdudes. D'altres iniciatives documenten les obres, és a dir, expliquen el context històric i artístic del moment, els motius que van portar a escriure aquesta música, les conseqüències que van tenir en els moviments artístics i socials posteriors, etc. Fins i tot assistim a exposicions on es mostren aquests documents. Evidentment suposen un esforç personal, material i econòmic molt important. I aquestes iniciatives són altament interessants i molt necessàries.

És aquesta la tasca que ha portat a terme La Lira? Doncs en una part, sí. Tenim cantaires interessats en la investigació i recuperació històrica que contínuament fan aportacions en aquest sentit que ens enriqueixen moltíssim. Però, bàsicament, i com ja sabeu, La Lira fa quelcom més. Cantem i fem sentir la música que generacions anteriors a la nostra sentien i cantaven, i que es van constituir en la base de la nostra cultura musical.

Quan La Lira canta 'La Maquinista', 'El pom de flors' o la mateixa 'La Revolució' estableix un pont, un nexa amb el nostre passat. Recupera les melodies de Clavé de tal manera que els més joves poden sentir les melodies i les harmonies que sentien els nostres avis. Donem a conèixer la manera d'entendre la música, les paraules, la manera de sentir i interpretar el món que tenien els nostres avis.

Aquesta és la nostra tasca: cantar com cantaven (cada cop millor, però), sentir com sentien, emocionar-nos com s'emocionaven, esforçar-nos com s'esforçaven. En definitiva, mantenir i divulgar una identitat pròpia. La nostra manera de fer i de ser.

Visca La Lira! ■

DE LA LIRA EDUARD BRÖLL

Per Carme Nadal

Té 82 anys. És nascut a Sant Cugat. Fill d'un alemany i d'una catalana. Va viure al carrer dos de maig fins que es va casar i a casa seva li deien Cal Willy dels "monederos" perquè el seu pare hi tenia un taller de marroquineria.

L'Eduard va néixer a Sant Cugat l'any 1937, era el que feia cinc de sis germans i va passar la seva infantesa i primera joventut a la casa familiar de la plaça Barcelona. I durant sis anys va fer els dibuixos que havien de servir per decorar les catifes de flors que amb motiu de la celebració de Corpus guarnien la plaça.

Sempre li ha agradat la muntanya i als 16 anys es va inscriure al Club Muntanyenc de la mà del Santiago Sallent. Al club va practicar l'excursionisme i l'esquí i d'aquell temps li queden molt bons records i grans amics.

Als 14 anys va fer d'aprenent de joier al taller del senyor Martí i als 17 anys va entrar a treballar al taller de joieria de l'Eugeni Auladell i un cop casat va treballar al taller de joieria de la casa Monés a Barcelona. Aquesta feina no li havia de durar gaire ja que pel seu caràcter emprenedor va decidir establir-se pel seu compte i muntar un negoci de restauració a Rubí amb la seva dona Carme. Aquest negoci el van portar entre tots dos fins que es van jubilar.

Ha estat durant molts anys juntament amb el Josep Castellví organitzador del viatge per assistir a la Marxa Anual de Veterans de Muntanya que se celebrava en diferents llocs d'Espanya. I que ara continua organitzant cada mes de setembre sense cap vinculació amb la marxa però mantenint-ne l'esperit d'un grup de veterans que volen passar-s'ho bé.

Casat, pare de tres fills i avi de cinc néts. És un home generós, que sempre pensa en els altres, però també amb un caràcter fort i d'idees fermes. Sempre li ha agradat cantar i quan es va jubilar va entrar a formar part de la Coral La Lira, la qual cosa li ha permès gaudir amb les cançons i la música i alhora recuperar els amics d'infantesa i joventut que també canten a la coral. ■

En Felip va néixer el 7 d'Abril de 1957 a Alcolea de Rio (Sevilla). Amb 7 o 8 mesos la família amb els dos fills es va traslladar a Utrillas Terol, una conca minera on el seu pare va treballar a les mines. Allà va créixer, i va ser molt feliç, vivien a les afores del poble, aquell indret li deien "El Oeste", allà estaven tot el dia per la muntanya, les coves eren plenes de nius d'àligues i voltors, una meravella per un nen. Va anar a l'escola de monges, d'això ja no té tan bons records. Quan era més grandet anava a collir herbes remeieres que els hi compraven un comerciants. Allà varen néixer 4 germans més.

Als 14 anys, l'any 1971, tota la família es va traslladar a Sant Cugat, ja que el seu pare no volia que els seus fills treballessin a la mina. Aquí va anar a classe amb la senyora Galve i molt aviat va entrar a la fàbrica de estampats López - Feliu, d'aquí va passar a la Marma i després a Grunding.

També es va dedicar a fer moltes sortides amb bicicleta amb els amics, anaven als pirineus, cap l'Aragó, etc. No paraven. Una vegada, quan el seu amic Salva feia la mili a Cartagena i li va dir que estava deprimit, va agafar la bici i el tren i se'n va anar cap a allà. Un altre vagada amb el Salva van fer Sant Cugat - Santa Maria de Nieva (Almeria) amb bici, anada i tornada

Estem junts des de mitjans de l'any 1982. Junts, vam regentar la cantina menjador del Arnau Cadell i el forn del carrer Martorell, després el Felip va passar a treballar al Consum. Tot això a fet que sigui molt popular i tothom l'apreciï molt. És sociable, tranquil, servicial i molt afectuós. Fa set o vuit anys, veient cantar a La Lira quan feia el recorregut per Pasqua, es va animar a participar a la Coral. I s'hi troba molt bé. Una altre gran passió són els seus nets, en Gabriel i en Martí, amb els que s'ha fet, i es fa ara amb en Martí molts farts de jugar. Ells l'estimen molt.

Li agrada cantar al coro, la música de tots els temps, i amb la de quan era jove sembla una enciclopèdia amb cames. També el cinema, veure exposicions de pintura, escultura i sobretot de fotografia col·leccionar monedes de altres països, fotografies de núvols (que fa ell mateix). Gaudeix cuinant "migas" per la família i els amics. ■

DE LA LIRA FELIP PAVÓN

Per Dolors Rifà

Li agrada cantar al coro, la música de tots els temps, i amb la de quan era jove

DE LA LIRA FRANCESC CIVIT

Per Isabel Canals

Durant la seva infantesa, tenia una veu preciosa, sempre que hi havia algun esdeveniment al poble, el capellà el feia cantar

Va ser el 21 de Gener de 1945 que va néixer en Francesc Civit a Miravet, un poble petit i pintoresc banyat pel riu Ebre.

Es el petit de dos germanes i des de molt aviat visqué la musica, ja que el seu germà era music, tocava el saxo en una orquestra i fou el que li va ensenyar solfeig, també aprengué a tocar el piano.

Durant la seva infantesa, tenia una veu preciosa, sempre que hi havia algun esdeveniment al poble, el capellà el feia cantar a l'església. Tenia una veu blanca com els nens de l'Escolania de Montserrat.

Va viure al poble fins acabar el batxillerat, després se'n va anar a Barcelona on estudia magisteri. Quan acaba es posa a treballar combinant feina i estudis a la Universitat. L'any 1973 es llicencia en filosofia i lletres. Continua vivint a Barcelona i es casa amb la Isabel.

Fa 40 anys que viu a Sant Cugat i va treballar a l'institut Arnau Cadell fins que es va jubilar. La vida a Sant Cugat li agrada molt i li es molt gratificant trobar-se amb ex-alumnes que ara ja son pares de família acompanyats dels seus fills. El recorden com un bon professor. El Francesc sempre a estat molt esportista, el seu esport preferit es el tenis i segueix jugant però amb moderació.

Ha tingut dos fills l'Oscar i la Yolanda, una jove la Marta i un gendre, el Manu.

Gaudeix cantant a La Lira i procura no faltar als assajos, es una mica despistat però això no ho oblida, la musica tampoc, algunes lletres si.

Ara jubilat, els seus obvies son llegir, viatjar, fer esport i passar-ho be amb els seus nets l'Oriol i el Martí que l'omplen d'alegria i els estima amb bogeria,

En fi, una bona persona amic dels seus amics i amant de la seva família. ■

Nascut el 30 d'Agost de 1945 a Sant Cugat, fill del Domingo i la Presentació. Es el petit de quatre germans.

Va estudiar a la Roqué, quant va acabar els seus estudis va anar a Barcelona per aprendre l'ofici de joier a diversos tallers.

Gracies a la seva facilitat pel dibuix, ha pogut dedicar-se al que mes li ha agradat, fer dissenys innovadors i crear peces úniques amb tot tipus de materials.

El Manel ha viscut tota la vida al carrer Sabadell, i es molt conegut a la ciutat ja que des de ben jove, ha estat involucrat a activitats, com ara, ballar el Paga-li Joan, fer teatre, inclús a Barcelona, cantar Zarzuela, etc.

Des de fa molts anys es cantaire de La Lira.

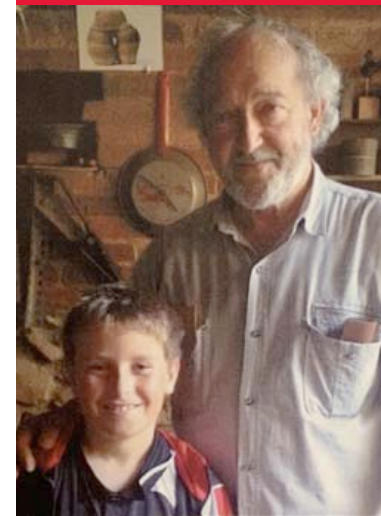
Un altre de les seves facetes ha estat viatjar, de molt jove va anar a la Índia, país que el va fascinar, i va passar una llarga temporada descobrint la màgia del país., en el que va tornar-hi varies vegades mes.

També ha estat a altres països no tan llunyans, com Finlàndia on hi te amistats que encara perduren, i amb els que de tan en tan es troben per Sant Cugat.

Molta gent el pot recordar passejant per Sant Cugat amb el seu gos, inseparable, que es deia "Pinxo" un pastor del Pirineu de color negre, del que no es separava mai. Ara l'acompanya, sempre la "Betty". ■

DE LA LIRA MANEL MORENO

Per Núria Martínez

Ha estat involucrat a activitats, com ara, ballar el Paga-li Joan, fer teatre, inclús a Barcelona, cantar Zarzuela

DE LA LIRA PERE VILARASAU SALLÉS

Per Pere Vilarasau Rabinat

En Pere va morir el passat 17 de gener a l'edat de 78 anys. Pere, sempre et recordarem. En pau descansis.

La Conxita i el Ramon tenen el seu segon fill al replà de l'escala un dijous de setembre d'ara fa setanta vuit anys.

El Pere de cal Ciutadà s'amaga sota el seu barret inevitable, s'embolica amb l'abric, es posa les ulleres i surt de casa amb les partitures sota el braç. El vespre humit de la plaça del Monestir pesa el que pesa l'enyor i la memòria d'algú que hi ha jugat a tot, hi ha fet d'escolà, hi ha plantat fogueres per Sant Joan, hi ha venut cotxes, tabac, loteria...

Sembla que vol ploure i se li'n van els ulls amunt, cap el vell campanar que un dimecres de novembre, l'endemà del diluvi, beneïa el seu enllaç amb la Rosa Maria de cal Simon. Cinquanta anys més tard, ho tornarien a fer sense pensar-s'ho. Tots dos. La

Rosa Maria li ha donat tres fills, que li han donat vuit nets que li donen paisatge, impuls, perfil, rumb i, de tant en tant, aquell sobtat abús d'humitat als ulls que ens explica la tendresa d'un avi allà on hi havia un senyor sota un barret.

El camí fins la casa de cultura és curt, però les mateixes comes d'ahir, boges pel futbol, el tennis i el golf, ara ja no volen pressa. Així que arriba tranquil, s'asseu al seu lloc i es deixa portar. És un home disciplinat i segueix fil per randa les indicacions del mestre.

L'assaig li és un racó de pau i bellesa; l'espera, el viu com un regal i malda per protegir cada nota amb el seu millor alè. Però no sempre canten els barïtons, i de tant en tant, mentre assagen els altres, sorgeixen petits grups de temps que semblen pensats per a les cabòries, els records, els naps i les cols. Ell aprofita per donar-li voltes i més voltes als problemes de fills i amics. Si pot, com sempre, els donarà un cop de mà.

I s'acaba l'assaig. El Pere desfà el trajecte d'anada i torna a casa cansat, amb el gest reposat de la feina ben feta. Un cop al rebedor es treu l'abric i el barret i entra al dormitori. La Rosa Maria li pregunta: Com ha anat? I ell somriu, i se sap d'ella, i de casa, i del poble, i del replà de l'escala que el va veure néixer un dijous de setembre d'ara fa setanta vuit anys. ■

En Pere nasqué a Sant Cugat el 3 d'Octubre de 1970. De menut va anar a l'escola El Pinar fins que va tenir l'edat per entrar al col·legi La Farga on va fer els estudis de primària, secundària i batxillerat.

Va estudiar un any a l'Institut Químic de Sarrià i posteriorment va fer un curs integral al centre d'Estudis d'Informàtica de "La Caixa". Un cop acabats aquest estudis s'en va anar a fer "La Mili" a Saragossa.

Al tornar de la "Mili" s'en va anar a Guadalajara "Mexic" a treballar en una important fabrica, encarregant-se de tot el sistema informàtic, on va estar-hi durant cinc anys. Allà va conèixer a la que es la seva esposa Rosa Garalva. El seu esperit català el va portar a tornar a Catalunya amb la Rosa i la seva filla Laia de sis mesos.

Un cop establert a Sant Cugat es va posar a treballar a l'administració de loteries del Carrer Major combinant la feina amb els estudis a la Universitat Oberta de Catalunya, on hi va fer la carrera d'Enginyer Informàtic, acabant-la, val a dir-ho, amb molt bones notes.

Al Febrer de 1996, amb un grup d'amics, va fundar els Castellans de Sant Cugat, de qui va ser-ne el primer president, fins que al tornar a Mexic al 1998 va deixar de presidir el grup.

L'any 2012 va ingressar a La Lira on hi segueix com a cantaire i també sent-ne membre actualment de la junta directiva.

En Pere es una persona molt amiga dels seus amics, sempre disposat a ajudar el que calgui, sense esperar res a canvi i que segueix combinant la seva vida laboral i familiar, amb cantar a La Lira i els Castellans. ■

DE LA LIRA PERE VILARASAU RABINAT

Per Rosa Garalva

En Pere es una persona molt amiga dels seus amics, sempre disposat a ajudar amb el que calgui

DE LA LIRA RAFA REYES

Per **Loli Francos**

L'Andreu Garrell va ser qui el va introduir a La Lira i ben aviat les caramelles s'escoltaven per casa

Un breu text per parlar d'en Rafa Reyes és difícil... són tantes les coses que podríem dir del nostre pare! En Rafa va néixer el 8 d'Octubre de 1958 a Barcelona. Aquest 2018 ha fet 60 anys! Quan era ben petit els seus avis materns es van fer una casa a La Floresta i allà va viure part de la seva infància i adolescència. Va créixer jugant envoltat de natura, de jocs bosc endins, d'amics que ara són família, anècdotes de joventut, històries familiars... Com tants joves de la seva generació, va haver de marxar lluny de casa a fer el servei militar. La sort va voler que el seu destí fos Jerez de la Frontera. Allà va conèixer a la Loli, una jove de cabells foscos i plena de vitalitat que el va sacsejar completament! No ho va dubtar, era la dona de la seva vida i va demanar-li matrimoni. Van casar-se i en poc temps es van convertir en família nombrosa de 3 fills. Ara en Rafa, a més de pare, és avi: el "Bubu". Nom que li va posar la seva primera néta, Martina. Més tard van arribar en Pau i l'Hugo. L'Andreu Garrell va ser qui el va introduir a La Lira i ben aviat les caramelles s'escoltaven per casa. Sempre tararejant alguna cançó del Coro. Quan marxava a assajar ens deia "Me'n vaig al Coru, lloru!" i a nosaltres ens feia molta gràcia. Coses de nens... Des de fa un temps, en Rafa no pot anar als assajos ni participar tant com li agradaria en les activitats de La Lira, però si existeix una oportunitat de poder ser-hi, per petita que sigui, no la deixa escapar. Amant de la natura, li encanta caminar per Collserola. Els seus camins, turons i racons han servit d'inspiració, juntament amb algunes melodies de caramelles de La Lira, per a cantar cançons especials dedicades als seus néts. Ara, que el més petit d'ells ja camina, de ben segur que amb el bon temps farem una excursió pel bosc tot cantant "La Martina se'n va al bosc a buscar rovellons, Bubu agafa el cistellet que l'omplirem de bolets... de camagroc, de rossinyols i sobretot... de ROVELLONS!" Li agrada molt la música, sempre buscant diferents estils i grups de tots els països del món... i és que també és un apassionat de la geografia! Pregunta-li per la capital de qualsevol país del món, qualsevol, que te la sabrà dir. Li encanta descobrir racons insòlits de la terra i afegir-los a la seva llista de somnis i llocs per visitar. Islàndia, Nova Zelanda... En Rafa és noble, amable, bona persona... en Rafa es fa estimar. Amb un gran sentit de l'humor, és bromista i divertit. Per a nosaltres, el millor pare del món. ■

El Vicenç Oteros i Poyato arriba al món el primer dia de la primavera de 1957, a la casa materna del poble de Nueva Carteya a Còrdova. És el petit de dos germans, però s'ha fet notar amb els seus 5 quilos de pes. Als 5 anys fa el seu primer gran viatge amb tota la família per venir a viure a Terrassa, però el 1966 es muden a Sant Cugat del Vallès, on es queden definitivament. Estudia a l'emblemàtica escola de Ca l'Azqueta i després continua a l'escola Joaquina Pla Farreras. Amb només 14 anys entra a treballar a la "Condiesel" i esgarrapa tot el temps que pot per formar-se en l'ofici "d'Oficial i Mestria Industrial". Treballarà sempre en el món metal·lúrgic fins a la seva prejubilació l'abril de 2014. Molt compromès i actiu, gaudeix col·laborant en diverses activitats culturals, esportives i associatives de Sant Cugat. De ben jove balla a l'Esbart i practica esport amb el Club Muntanyenc Sant Cugat (CMSC). El 1973 s'uneix a la colla sardanista de Sant Cugat, amb la qual descobreix el plaer de ballar sardanes i de consolidar llaços d'amistat que avui dia encara manté. Tres anys més tard s'estrena ballant el Paga-li Joan i és llavors que, junt amb una colla de joves, s'engresquen a fundar l'Esbart de Sant Cugat. Amb el CMSC practica l'excursionisme i l'esquí de fons molt aviat. També col·labora molts anys a l'organització de la Marxa infantil. Està sempre disposat a aprendre, ajudar o participar en qualsevol activitat. Li treu suc al temps com ningú, és el que molts anomenen "un cul inquiet". Quants quilòmetres pot haver fet amb bicicleta, corrents o esquiant al llarg d'una vida tan activa? Ni ell ho sap, però de ben segur li arriben per fer una volta al món. És amb l'esquí de fons que participa en les marxes internacionals de França, Suïssa i Finlàndia i, a més a més, sovinteja les muntanyes de la Cerdanya. En una d'aquestes sortides d'esquí coneix la seva parella amb qui tindrà els seus dos fills l'Ailen i el Nil. Però encara hi ha més per explicar: ha descobert el plaer de cantar. Tot va ser per casualitat a l'estiu de 1986, en què va d'acompanyant en un intercanvi de corals a Itàlia amb la coral del CMSC. Ha provat el cant i l'ha motivat prou per decidir aprendre música a l'Escola Municipal. La Coral del CMSC el rep amb els braços oberts, els calen tenors, i ell és un bon partit. Hi cantarà fins al 1988, però, si no n'hi havia prou, el 1987, entra com a reforç del Cor d'Amics de l'Òpera de Sabadell per representar l'obra "Norma" de Bellini. S'hi queda 15 anys i canta amb el cor en diverses òperes que es representen tant a Sabadell com a tot el territori català, fins i tot al Gran Teatre del Liceu. També té un petit debut individual amb la Zarzuela "La del Manojó de Rosas" al teatre Victòria. Cantar li agrada molt i s'anima per apuntar-se a l'Aula de Cant de l'Òpera de Cambra de Sant Cugat dirigida per Mariona Benet. També s'afegeix al cor dels pares i mares de l'escola Pins del Vallès, que dirigeix Núria Serràima, on gaudeix del cant junt amb els fills Ailen i Nil. Arriba per fi l'any 2007, moment que decideix cantar amb el grup de tenors del cor de La Lira. Als assajos, no hi falta mai, als concerts, tampoc, i és que, ser cantaire de la Lira és eixamplar pulmons, afinar l'oïda, i molt més. Actualment compagina el cant i el rugbi. Quina combinació més explosiva! Però, ep!, hi ha "truco", ell està assegut a la banqueta com a tècnic, i anima els seus fills quan hi ha partit. No per això ha deixat d'anar als aplecs de tant en tant. Podem dir sense equivocar-nos que el Vicenç és un apassionat del ball, de l'esport i del cant, és a dir, li agrada assaborir la vida. I recordeu que: "Qui canta, els seus mals espanta".

DE LA LIRA VICENÇ OTEROS

Per **Cristina Brugulat**

Als assajos, no hi falta mai, als concerts, tampoc, i és que ser cantaire de la Lira és eixamplar pulmons

DE LA LIRA FRACESC TORTOSA

Per Assumpta Corbella

Li agrada cantar i xiular. Això ho sabia l'Eloi i el va conquistar per formar part de La Lira

Ara fa 70 anys va néixer el Francesc, fill de la Paquita de Cal Fuster i del Miquel de Cal Coixet. Nomes veure'l, els pares li van donar a provar una mica de cava, i creu que es per això que sempre està de bon humor.

De petit era molt juganer i entremaliat, a l'escola també, tant que encara hi va. De alumne, professor i director a fet tots els papers de l'auca.

Després d'un batxillerat de ciències, la seva passió per la història el va portar a llicenciar-se en aquesta disciplina. Així es com sap de tot una mica.

De infant i jove va conèixer el país, anant amb els Minyons Escoltes, dels quals va esdevenir cap de Secció a l'A. E. Berenguer el Gran.

Des de ben jovenet que va amb moto i encara avui va arreu amb ella.

Ha dedicat força temps a la promoció del Voleibol a Sant Cugat, essent president del Club de la nostra ciutat.

Ha format una família de la que està molt orgullós.

Per ell, l'amistat és un be preuat. Te amics des de la infància i se sent estimat per molts d'ells.

Li agrada cantar i xiular. Això ho sabia l'Eloi i el va conquistar per formar part de LA LIRA a on s'ho passa d'allò mes bé. Ves per on, ara el "profe" fa cas a l'alumne. ■

ACTIVITATS

21 GENER

FESTA MAJOR D'HIVERN VILADECANS

Amb motiu de la Festa Major d'Hivern organitzada per el Cor Som i Serem, i el suport de la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Viladecans i la col·laboració del departament de Cultura Atrium Arts Escèniques i la Federació de Cors de Clavé, aquest 21 de gener hem estat convidats a participar en el 21è Concert Coral a l'Auditori Atrium de Viladecans.

L'autocar que ens hi va portar va sortir a dos quarts de cinc del lloc habitual amb una seixantena de persones, entre cantaires, familiars i amics i que en poc més de mitja hora ens va deixar davant de l'Auditori on teníem que fer el concert. Tot just vam arribar, petit assaig per adaptar les veus a l'espai on teníem que cantar i descans fins l'hora del concert.

Tal i com estava programat, el concert va començar a les 6 de la tarda sota la presidència de la Regidora de Cultura Sra. Encarna Garcia. Els primers en actuar, el Cor Som i Serem, van interpretar Mariner de terra endins, Lola la Tavernera, La Xalana, Boig per tu, A la plaça hi ha sardanes i El carrer on vius. El Cor Som i Serem dirigit per el Mestre Francesc Ollé va ser fundat al 1996 i esta compost actualment per poc més d'una vintena de cantaires acompanyats per un grup instrumental amb C. Barbera a l'acordió Toni Caimary, guitarra i per-

cussió, i Cipri Duque piano i guitarra.

A continuació, La Lira dirigida per el Mestre Eloi Jové i acompanyats per Clotilde Manuel al piano, Diego Lahuerta a l'acordió i Artur Regada al contrabaix, vam cantar "A la Lira" amb música de Xavier Azqueta i lletra d'Eugeni Canas, "El pom de flors", "Los goces del alma", "La font del roure" de J. A. Clavé, "Va pensiero" de G. Verdi i "La Santa Espina" de Guimerà.

Creiem que vam fer un bon concert, si més no, això podem deduir dels grans i llargs aplaudiment amb els que ens van premiar els assistents i que ens va obligar a fer una repetició que va ser "Girona m'enamora", acollida amb entusiasme per el públic assistent. Per acabar el concert junt amb els companys de Viladecans vam cantar l'himne "Som Catalans". Abans de baixar de l'escenari, com és preceptiu, hi va haver els parlaments de rigor i entrega de records per passar tot seguit a compartir un petit refrigeri amb el que es va donar per acabada la festa.

Al vol de les 21h vam arribar a Sant Cugat una mica cansats però amb la consciència de que seguim fent camí.

Gràcies a tots. ■

Creiem que vam fer un bon concert, si més no, això podem deduir dels grans i llargs aplaudiment amb els que ens van premiar els assistents i que ens va obligar a fer una repetició que va ser "Girona m'enamora", acollida amb entusiasme per el públic assistent.

1 i 2 D'ABRIL
DIUMENGE I DILLUNS DE PASQUA
CARRERS DE SANT CUGAT

CARAMELLES

Si una cosa volem destacar aquest any de les Caramelles és el fet que, en els últims 40 anys, mai havíem sortit tants cantaires a celebrar la festa. Diumenge n'èrem 43 i dilluns 49 a més a més del Mestre, el Diego a l'acordi, el Joaquim Villaronga a la guaita de qualsevol contingència i el Jordi Roca intentant captar les millors imatges del dia.

Fent una ullada cap enrere ens adonem, per posar dos exemples, que l'any 1982 vam sortir per Caramelles 28 cantaires i el 2006, un any abans de la celebració del 125 Aniversari, 16. És veritat que molts antics cantaires, que per diferents circumstàncies van deixar de cantar a La Lira, van tornar-hi per la celebració i si van quedar fins el punt que 12 anys després n'hem sortit una cinquantena que som el gruix del cor en aquest moments. Si volem destacar aquest fet no és per que haguem caigut en la auto complaença sinó que hem de tenir clar que aquí hi hem arribat a través del camí marcat per l'Eloi a base de treball, esforç i compromís.

Com el recorregut no canvia pràcticament d'un any a l'altre, en aquesta

crònica tan sols farem esment de les petites variants que s'han produït al llarg dels dos dies. Com cada any, això si, comencem com sempre davant del Mercat Vell i la primera parada la vam fer al carrer Hospital, al portal de la casa d'en Jordi González, cap tècnic del Departament de Cultura de l'Ajuntament, que celebrava 60 anys i amb una petita cantada vam voler agrair-li que sempre que l'hem necessitat a estat molt a prop.

A partir d'aquí, el recorregut habitual fins arribar a l'Església, on a la sortida de la Missa de les 12, cantem per al Mossèn i per el que ell representa.

Seguint camí cap a la Floresta parem a casa d'en Pasqual d'Ossó que per problemes de salut no ha pogut venir a cantar Caramelles i a petició de la seva esposa vam cantar Va Pensiero i la Dansa de l'Amor.

Per acabar el recorregut de diumenge "Parada i Fonda", mai més ben dit, a casa de la família Miñarro on a part de cantar tot el que ens demanen ens atipem com si no haguéssim menjat en una setmana. Hem de reconèixer que tots tenim unes

ganes tremendes d'anar a la "FLORES" el diumenge al migdia.

De dilluns, respecte al recorregut res de nou, comencem com no pot ser d'altre manera amb l'esmorçar de germanor al restaurant Ca la Rosa, abans Casa Troyano, que per cert ens esta quedant petit. Haurem de fer reformes. A partir d'aquí anem fent camí, amb un gran ambient de Caramelles al llarg de tot el recorregut, fins arribar altre cop a la plaça de Barcelona, on sempre ens espera una gran quantitat de gent.

Dilluns al matí sempre l'acabem amb la visita a la Masia de Can Trabal, on a més de ser rebuts com sempre amb gran hospitalitat, la Sra. Montse Amat va tenir la gentilesa d'ensenyar-nos el Celler de la Masia.

Per la tarda i com ja va sent tradició, cercavila des de la plaça Lluís Millet fins arribar al Monestir, on amb una riuada de gent al voltant nostre, donem per acabada la festa cantant tot el que ens demanen, no sense compartir amb tot-hom, abans de marxar, un tast de coca i vi, cantant conjuntament l'himne "Som Catalans" d'avant del monument.

Per tancar la crònica un agraïment a la Berta, el David i la Rosa Nadal per ajudar-nos a passar la Barretina al llarg dels dos dies de Caramelles.

També agrair al president de la Federació de Cors de Clavé que ens hagi acompanyat, junt amb la seva esposa, al llarg de tota la jornada de diumenge.

Gràcies a tots i totes. ■

Si una cosa volem destacar aquest any de les Caramelles és el fet que, en els últims 40 anys, mai havíem sortit tants cantaires a celebrar la festa

El recorregut habitual fins arribar a l'Església, on a la sortida de la Missa de les 12, cantem per al Mossèn i per el que ell representa.

Per la tarda i com ja va
sent tradició, cercavila
des de la plaça Lluís
Millet fins arribar al
Monestir

Xxxx

23 ABRIL

SANT JORDI

Si algú es pregunta que hi fem, La Societat Coral La Lira, el dia de Sant Jordi a la plaça del Monestir rodejats de llibres i llibreters, quan no és la nostra festa, doncs diríem que ja que se'ns permet ocupar un espai, el volem aprofitar per seguir fent- nos visibles i donar a conèixer la nostra activitat convidant a tot el que li agradi cantar a formar part del nostre cor.

En un dia tranquil i assolellat, tot tenyit del color vermell de les roses i enguany també de groc de la llibertat, van anar passant per la nostra paradeta cantaires, familiars, amics i gent d'arreu interessada per la salut del nostre cor.

Com és habitual en aquest dia els "Jordis" de La Lira ens van convidar a un petit tast de coca, vi i cava, moment que

vam aprofitar per desitjar-nos una bona Diada.

Al vol de les set de la tarda ens vam ajuntar una quarantena de cantaires per oferir el que, amb el temps, s'ha convertit en un petit concert amb el que donem per acabada la nostra participació en la festa, que per la majoria dels catalans és la millor festa de l'any. ■

Com és habitual en aquest dia els "Jordis" de La Lira ens van convidar a un petit tast de coca, vi i cava

5 MAIG

ARROSSADA

L'any passat Les Lirones van proposar de fer una mena de "Happy Day" amb la "mala idea" de que alguns components del cor piquéssim l'ham, com així ha estat. Però d'aquest tema en parlem més endavant.

L'1 de Maig va ploure i l'arrossada la vam haver d'ajornar fins el dia 5, que també va ploure però poquet, i gràcies a l'enginy del Josep Pros i la col·laboració de tothom ho vam resoldre cobrint el pati amb tendalls.

Enguany vam començar els preparatius més aviat i a les nou del matí ja estàvem a la Floresta, però com preveiem molta feina, la primera hora la vam aprofitar per acomodar l'estomac a base d'ous ferrats de les "gallines en llibertat" que l'Ana M^a va tenir la generositat de preparar-nos.

Mentre "la colla" anàvem muntant tota la infraestructura, el Sr. José ajudat per en Paco Calero i el Josep Gonzalez, anaven preparant tot el farcit de la paella, doncs fer l'arròs per cent persones porta la seva feina.

A dos quarts de dues vermut, acompanyat com fa ja un parell d'anys per dues

cassoles de cargols deferència de la Teresa de Cal Boldú.

L'arròs, com cada any espectacular, no ens cansarem mai de dir-ho, i a no deixar-hi un sol gra hi vam dedicar les següents dues hores amb un gran ambient familiar.

A partir de les 5 va començar el que cada vegada més sembla una mena de circ, mai més ben dit, amb aficionats però un circ al cap i a la fi. En primer lloc i presentat per la Montse Estrada, com tot l'espectacle "Les Lirones", van començar per muntar d'alt de l'escenari una perruqueria que portava per nom PERRUQUERIA ANA MARI en la que no hi faltava cap mena de servei, des de pentinar, rentar,

L'1 de Maig va ploure i l'arrossada la vam haver d'ajornar fins el dia 5, que també va ploure però poquet

assecat de cabells, manicura, etc... Per cert que per ser el primer dia la "Pelu" estava plena, tampoc i faltaven tota mena de revistes per entretenir la clientela. També hem de dir que algunes d'elles eren bastant "triquis miquis"

Les Lirones també van fer una parodia sobre un embolic que es produeix entre una Sra., a la que han operat al marit, i en lloc de trucar a l'hospital truca al mecànic i entre bieles, pistons i embragatges ens van fer passar una molt bona estona.

Le Lirones van portar un convidat tal i com correspon a tot espectacle de nivell, el nom del convidat? Llorens Serrahima, que ja havia participat en el show de la perruqueria com a George Clooney i que ens va fer un monòleg sobre el seu pas per la Lira en un temps passat.

La Berta i la Montse presentada com a Sra. "Colorines" ens van oferir un bon esquetx titulat "EL CAPELLÀ".

En Francesc Tortosa, en Francesc Planells i en Joan López, també s'hi van atrevir imitant al Tricicle amb la cançó de Julio Iglesias "soy un truan soy un señor" i creiem que sen van sortir prou bé.

El president Josep Garrell no va voler ser menys i s'hi va atrevir vestit com a la seva infantesa, a explicar el record

Hem de reconèixer que la idea de Les Lirones de involucrar-se de manera més activa a la festa de l'1 de Maig li ha donat un plus de qualitat, del que tots ens en sentim molt contents.

que tenia sobre les trobades poètiques que es feien antigament al claustre, rememorant un conte titulat l'ÀVIA I EL GATET.

També en Josep Pros, en Josep Gonzalez i en Lluís Pérez, presentats com a LIRONS BOYS van fer un "play back" que portava per títol MOVIMIENTO SEXI.

Hem de reconèixer que la idea de Les Lirones de involucrar-se de manera més activa a la festa de l'1 de Maig li ha donat un plus de qualitat, del que tots ens en sentim molt contents.

Gràcies a tots i totes, cantaires, familiars, amics i de manera especial al Sr. José i evidentment a la família Miñarro-Belzus. ■

6 MARÇ

SANT MARTI DE PROVENÇALS

Aquest diumenge 6 de Maig hem estat convidats a participar en el primer concert de Cors de Clavé a l'Auditori de Sant Martí de Provençals. El concert ha estat organitzat per l'Agrupació Coral La Pau amb el recolzament de la Federació de Cors de Clavé, la Coordinadora d'Entitats de la Verneda i l'Ajuntament de Barcelona.

Sant Martí de Provençals fou fins el 1716 una parròquia sota la jurisdicció de Santa M^a del Mar. Entre 1716 i 1897 es va convertir en un municipi independent i a partir de 1987 va ser agregada a la ciutat de Barcelona.

La primera actuació va començar a les 6 de la tarda a càrrec de la Coral La Pau fundada l'any 2002 i que, formada per una trentena de veus mixtes, ens van interpretar 6 peces del seu repertori habitual.

A l'entreacte va tenir lloc un petit Concert del pianista Sergei Klimenko que va servir per donar pas a la nostra actuació.

La Lira, amb un cos de 42 cantaires dirigits per l'Eloi Jove i acompanyats

al piano per Clotilde Manuel i Artur Regada al contrabaix, vam interpretar A La Lira, Lo Pom de Flors, Goces del Alma, La Font del Roure, Va Pensiero i per finalitzar La Santa Espina.

Val a dir que entre les més de 250 persones que, segons la organització, hi van assistir n'hi havia una vintena de familiars i amics que ens van voler acompanyar des de Sant Cugat.

Al final de l'acte el president de la Federació Sr. Cruells va fer entrega als participants d'una placa commemorativa de la diada. ■

Val a dir que entre les més de 250 persones que, segons la organització, hi van assistir n'hi havia una vintena de familiars i amics que ens van voler acompanyar

19 DE MAIG

L'EXCURSIÓ

És un quart de vuit del matí d'un 19 de Maig que s'ha llevat assolellat encara que les previsions son de que hi haurà pluja.

Mentre que anem arribant, el Sergi Jiménez va preparant la "porra" per veure qui endevina on ens porten enguany l'Antoni i el Benet. A dos quarts estem ja tots preparats i també ho esta el Joaquim Villaronga que, en un gest de generositat, cada any ens acompanya al llarg de l'excursió amb el seu cotxe particular per si sorgeix alguna emergència.

Ja de bon començament els organitzadors han jugat amb nosaltres al gat i la rata, doncs gaire bé al cap de tres quarts d'hora de viatge encara estàvem a Castellbisbal. Ens van passejar per Rubí, El Papiol, etc... Al final cap a un quart de nou parem a la Masia del Conill del Segle XVIII ubicada a la carretera que va de Castellbisbal a Terrassa per fer l'esmorçar de forquilla preceptiu.

Al vol de les nou reprenem camí direcció Terrassa i enfilem l'eix del Llobregat però encara molt despistats, doncs amb les voltes que ens van donar, no érem capaços de preveure cap a on anàvem.

Mentre que anem arribant, el Sergi Jiménez va preparant la "porra" per veure qui endevina on ens porten enguany l'Antoni i el Benet.

Passat Manresa agafem la carretera cap a Cardona on vam fer, la que pensàvem seria, la segona parada del dia però va resultar que ens hi vam quedar tot el dia. Ara ho explicarem.

Tot just arribar, es va fer "càrrec" de tots nosaltres la Montse que ens va fer de guia al llarg de tot el matí i el primer que va fer va ser explicar-nos el programa previst. A partir d'aquí vam començar a sospitar que de Cardona no ens mourem.

En primer lloc, vam visitar tot l'entorn del castell, per passar tot seguit a la col·legiata on hi vam cantar el "Va Pensiero" en un lloc meravellós.

La visita a les mines estava programada per la 1 del migdia i per anar fent temps vam aprofitar per fer un petit descans fent una "birra" de manera relaxada i xalar una estona.

A l'hora d'entrar a les mines ja teníem coll avall que dinaríem a Cardona i també la certesa que la "porra" no la havia encertat ningú. De la visita no podem dir altre cosa que va ser espectacular, a més a més vam tenir la oportunitat de cantar una sardana a la sala que esta considerada la "capella Sixtina" de les mines de sal. Va ser molt emotiu.

Acabada la visita, ja passades les dues i sota d'un aigüat espectacular, cap a dinar, on? Doncs un cop es va fer oficial cap el Parador, fet que va estar molt ben acollit per tothom. Del dinar, tan la ubicació del menjador, un gran salo gòtic, com el menú "de nivell", a més estàvem repartits de 8 en 8 en taules rodones que

Tot just arribar, es va fer "càrrec" de tots nosaltres la Montse que ens va fer de guia al llarg de tot el matí i el primer que va fer va ser explicar-nos el programa previst. A partir d'aquí vam començar a sospitar que de Cardona no ens mouríem

sempre fa de més bon compartir.

En el moment oportú els quatre cantaires nous que van poder venir a l'excursió, els va tocar de fer el discurs que els serveix de bateig oficial. A saber, el Victor Monsó, el Domènec Miquel, el Manuel Font i el Josep Vallès a pesar que els seus parlaments van ser una mica seriosos, com va considerar el Mestre, els vam considerar batejats.

També el Joan Artigas, molt emocionat, com a cantaire més antic ens va adreçar unes paraules recordant la seva extensa experiència viscuda a La Lira.

En acabar el dinar, que es va allargar fins a quarts de sis, vam cantar una sardana per la gent del Parador. Tot seguit visita a Cardona per estirar les cames abans de tornar cap a Sant Cugat on vàrem arribar al vol de les vuit de la tarda.

Per cloure aquesta petita crònica, dues coses: l'una que el "totxo" com no podia ser d'altre manera i per reafirmar la seva personalitat, s'ho va carregar tot i va demanar que es fessin eleccions a La Lira i l'altre, reiterar l'agraïment al Toni i al Benet per la bona feina que fan.

Gràcies a tots. ■

De la visita no podem dir altre cosa que va ser espectacular, a més a més vam tenir la oportunitat de cantar una sardana a la sala que esta considerada la "capella Sixtina" de les mines de sal. Va ser molt emotiu.

Xxxxxxxxxx

En el moment oportú els quatre cantaires nous que van poder venir a l'excussió, els va tocar de fer el discurs que els serveix de bateig oficial

19 DE MAIG

EXCURSIÓ "LIRONES" AL MONESTIR DE SANTA MARIA DE RIPOLL I BEGET

Parada per esmorzar, a “La Gleva” (les Masies de Voltregà). Visita el santuari de la gleva. La Mare de Déu de la Gleva es la patrona de la plana de Vic.

Continuem cap a Ripoll, per fer una visita guiada al monestir de santa maria de Ripoll, la primera esglèsia va ser fundada pel comte Guifré el Pelòs d'any 879 i l'Abat Oliba li donà el seu màxim esplendor.

Després de fer un repàs de la nostra història amb aquesta visita, sortim cap al preciós poblet de Beget, pel camí comença a ploure, però arribem sense pluja.

Beget a l'alta garrotxa, està situat a la capçalera del riu Llierca, les seves cases de pedra s'agrupen al voltant de la riera de Beget.

Dinar a l'Hostal el Forn. La pluja ens torna a acompanyar a la sortida.

Entrem a l'esglèsia de Sant Sristòfol, declarat monument nacional, es un exemplar romànic molt notable dels s. X on en el retaule de l'altar major del segle XII es venera la majestat de Beget, una talla de fusta policromada de 2 m. D'alçada que és una de les talles romàniques més belles que es conserven actualment a Catalunya, i que va ser restaurada a Sant Cugat.

La pluja continua i enfilem camí de tornada, amb alguns entrebancs per la sinuosa carretera d'un sol carril i les filigranes per poder passar els cotxes que trobem de cara, per sort portem un bon xofer. ■

Després de fer un repàs de la nostra història amb aquesta visita, sortim cap al preciós poblet de Beget

2 DE JUNY

CONCERT DE CORPUS DE LA GARRIGA

Organitzat per la Societat Coral l'Aliança, amb la col·laboració de la Federació de Cors de Clavé i l'Ajuntament de la Garriga, aquest dissabte 2 de Juny s'ha celebrat el tradicional Concert de Corpus a l'Església Parroquial de Sant Esteve de la població del Vallès Oriental.

En aquest acte hi vam estar convidats pels amics de la Coral l'Aliança amb qui fa anys hi tenim una estreta relació col·laborant en diferents concerts fins i tot a l'hora de cantar al Palau de la Música.

El concert va començar a dos quarts de set de la tarda, on després de la presentació per part del president de la Coral de la Garriga ens va dirigir unes paraules el President de la Federació de Cors de Clavé agraint-nos l'esforç i compromís per seguir treballant a favor del Cant Coral Claveria.

En acabar, dos cants comuns amb un auditori entusiasmats, l'Empordà dirigida per l'Eloi Jove i Els Segadors per Enric Roca

Tot seguit el Cor de La Garriga, dirigit pel Mestre Enric Roca, va interpretar 6 peces entre les que destacaríem La dansa de l'amor de Voltes Viñas i Vaixell de Grècia de Lluís Llac.

A continuació la Societat Coral La Lira, amb una quarantena de cantaires d'alt de l'escenari, dirigits pel Mestre Eloi Jove i acompanyats per l'Artur Regada al contrabaix i Diego Lahuerta a l'acordió, vam interpretar A Montserrat i La Font del Roure de Clavé, Per tu Ploro de P. Ventura, Mare vull ser pescador de A. Vilas, Damunt la sorra daurada de V. Oliver, Sota el Mas Ventós de J. Bonaterra i Va Pensiero de G. Verdi.

En acabar, dos cants comuns amb un auditori entusiasmats, l'Empordà dirigida per l'Eloi Jove i Els Segadors per Enric Roca.

Després d'un breu refrigeri que ens van oferir els amics de La Garriga tornada cap a casa, junt amb la vintena d'amics i familiars, que ens van acompanyar al llarg de tota la tarda i a qui agraiem, sempre, la seva escalfor.

Gràcies a tots i totes. ■

ACTIVITATS

7 DE JUNY

COMIAT ALCALDESSA

En un Ple extraordinari celebrat al Saló de Plens de l'Ajuntament de Sant Cugat, es va sotmetre a votació la renúncia de Mercè Conesa a l'Alcaldia de Sant Cugat. Se'n farà càrrec de les tasques d'Alcaldia des d'aquest moment na Carmela Fortuny, tinent d'Alcalde de Cultura.

Mercè Conesa passarà a ocupar en un futur, molt proper, la Presidència del Port de Barcelona.

Vàrem aconseguir emocionar a l'Alcaldesa amb peces com 'Per tu ploro'

Se'ns va demanar a La Lira, fer-li un petit Concert sorpresa de Comiat, sabent que sempre ha estat una entusiasta seguidora de la Coral. Ho varem entomar amb molt de gust.

En un Hall de l'Ajuntament, ple de gom a gom, una quarantena de cantaires molt estimulats, dirigits per l'Eloi i acompanyats a l'acordió per en Diego Lahuerta, vàrem aconseguir emocionar a l'Alcaldesa sortint amb les peces: Per tu ploro, Damunt la sorra daurada Sota el Mas Ventós.

Tot i no ser un acte programat, el volem incloure a la memòria per la seva significació i agraïment cap a una Alcaldesa que sempre ens ha estimat, i ha aconseguit que La Lira, i per tant Sant Cugat, siguin un referent per Catalunya. ■

10 DE JUNY

ARLES DE TEC

Aquest diumenge 10 de Juny ens hem desplaçat al peu del Canigó, al poble d'Arles per participar en el concert en homenatge a Josep Anselm Clavé.

Arles es una població banyada, a banda i banda, per el riu Tec que pertany al municipi del Vallespir a la Catalunya Nord.

Ja al 2016 vam estar-hi presents en la inauguració del bust dedicat a Josep Anselm Clavé, ubicat a la plaça que porta el seu nom, davant del que en aquell moment vam cantar-hi Les Flors de Maig tal i com hem fet avui tan sols arribar-hi.

El viatge va començar a les 6 del matí i amb dos autocars ens hi vàrem desplaçar una quarantena de cantaires acompanyats per una trentena de familiars i amics, a més a més del Diego Lahuerta amb el seu acordió i l'Eloi Jove per, com sempre, portar-nos per el bon camí a l'hora de cantar.

Als vols d'un quart de deu, prèvia parada a l'àrea de l'Empordà, arribem a Arles on ens esperaven amb la xocolata, el cafè, la coca etc. A les deu en punt es va fer la presentació de l'acte que estava presidit

Arles es una població banyada, a banda i banda, per el riu Tec que pertany al municipi del Vallespir, a la Catalunya Nord

per l'Alcalde d'Arles i el president de la Federació de Cors de Clavé Sr. Josep Cruells.

Tal i com hem dit abans, tot just arribar, els amics de Ripollet van cantar rodejant el bust de Clavé, A Montserrat i nosaltres Les Flors de Maig, ambdues dedicades a la seva memòria.

En el concert, que estava programat per començar a les 11 del matí, hi vam participar la Coral Tradicional de Ripollet, les Veus del Vallès de Ripollet, Les Sang i Or d'Arles, el Cor Josep Anselm Clavé de la Catalunya Nord i La Societat Coral la Lira de Sant Cugat del Vallès.

Abans de començar, dos petits parlaments, un per part de l'Alcalde d'Arles en el que va lloar la figura de Clavé i el seu compromís amb el país i l'altre per part del president de la Federació Sr. Cruells agraint, com sempre, el compromís i l'esforç de tots el cantaires.

Prèviament a començar el Concert vam cantar amb tots els participants, Els Segadors, en record dels presos polítics catalans que tenim en aquest moment.

A un quart de dotze seguint el programa establert, La Lira vam ser els últims d'actuar interpretant Per tu Ploro, de Pep Ventura, Sota el Mas Ventós de J. Bonaterra i Girona m'Enamora de R. Viladesau.

En acabar, junt amb tots el coristes i el públic que ens va acompanyar, vam cantar el Cant de la Senyera. Abans d'anar a dinar, l'organització ens va oferir un petit refrigeri que, a més a més, ens va

servir per intercanviar impressions sobre com havia anat el concert .

El dinar va tenir lloc a la Sala Comunal d'Arles, un espai que acull habitualment tota mena d'actes socials i culturals. Érem prop de 400 comensals que vam gaudir d'un molt bon guisat a base de carn, patates, salsitxes, sípia, gambes, etc... Un cop acabat el dinar entrega de records per els Cors participants. Per la nostra part el va recollir el nostre president Josep Garrell, i per part dels directors l'hi va tocar de pujar d'alt de l'escenari al nostre mestre Eloi Jove.

Abans de marxar visita guiada i obligada a la magnifica Abadia Carolingia d'Arles, la mes antiga de Catalunya, fundada a les acaballes del segle VIII per Carlemany.

A les 5 de la tarda tornada cap a casa on vam arribar, com sempre diem, sans i estalvis al vol de les 9.

Gràcies a tots. ■

En acabar, junt amb tots el coristes i el públic que ens va acompanyar, vam cantar el Cant de la Senyera

29 DE JUNY

CONCERT DE FESTA MAJOR

Divendres 29 de la tarda dia de Sant Pere, són les set i el sol ja no escalfa tant però ha estat un dia calorós. La llum de final de juny sempre és especial. Pel carrer la gent te ganes de festa, es nota en l'ambient, qui més qui menys pertany a una entitat, és el dia del seguici de Festa Major i del paga-li Joan. Activitats de gran tradició en la cultura popular del nostre municipi. S'han de veure, és inqüestionable. Si no ho heu fet, ja tardeu. Segur que heu sentit a dir allò de "no sereu mai un bon santcugatenc fins que no balleu...". Bé, com diria aquell "no hace falta desir nada más".

Aquell dia i des de fa uns anys, també te lloc una altra activitat que no és tant tradicional, però que s'està fiantant com un clàssic més, any rere any: El concert de la Societat Coral La Lira i la Cobla Sant Jordi. La gent se la marca en el programa i no defrauda mai ningú. No són només els nostres fans habituals que venen a sentir les cançons de sempre instrumentalitzades i amb un format diferent. Són bastants més els que omplen la plaça de l'Om, que per moments queda petita. La gent s'atura, ens escolta, alguns es queden, altres passen, molts es sorprenen i fins i tot alguns

La llum de final de juny sempre és especial. Pel carrer la gent te ganes de festa, es nota en l'ambient

baden i pregunten: perquè no un altra lloc amb més capacitat? Perquè no passeguem aquest espectacle conjunt a altres municipis? No us donaria la federació un cop de mà, per fer una "gira"? No us heu fet mai aquestes preguntes? Segur que si. Però...disculpeu, això pretenia ser una crònica...

Les set de la tarda, els cantaires comencen a arribar per les proves de so: Felicitats Pere!! Quina calor ha fet avui!! On son els músics? Alguns venen ja vestits amb l'uniforme, viuen lluny, ja no tornen a casa, tombaran entre les proves de so i el moment de la convocatòria. Ja arriben els músics. Problemes de cadires, tu cap aquí!! Qui s'asseu en aquest espai?, falta en Lluís que vindrà més tard... bé poseu-lo aquí davant!". Un, dos, si, provant... va anem A Montserrat. Da Capo. Sense aturades, com a l'assaig. Micro per aquí, llums per allà, llestos. Alguns ja s'aturen. Només és un assaig. Ens veiem d'aquí una estona al claustre per fer els gorgoritos i la concentració prèvia.

En el claustre les últimes indicacions, baixos... ateneu!!., tenors... diafragma!!., segons... amb confiança!!., barítons... piano!! Totes les recomanacions del mestre són sempre benvingudes. Últim repàs a la Maria, la de les trenes. No va gaire bé. Li tenim respecte, no només pel seu posat. No importa, endavant. Aquell grups d'amics que fan broma mentre canten es transforma en un cor d'homes potent, professional que fa goig i que, fins i tot, entra a l'escenari ordenat.

El concert consta de quatre blocs de tres cançons cadascuna, no sempre seguides: Un primer bloc són les cançons que

toca només la cobla. Tots els presents recordarem durant anys la impressionant exhibició del flabiolaire en la segona de les cançons titulada "Com un passarell" de Ricard Viladesau. No l'havíem sentit prèviament en els assajos i ens vam quedar bocabadats, quin virtuosisme, quin domini de l'instrument, quina quantitat de notes, registres i matisos que es poden treure d'un instrument aparentment tan senzill. Si teniu l'oportunitat de revisar alguna gravació, recupereu-la, no us defraudarà!! En la tercera peça, la sardana "Girona 1808" es podia sentir, entre la música, els himnes dels segadors i la marsellesa interpretada per diferents instruments de la cobla que, situats a banda i banda de l'escenari, es repartien les melodies i et feien sentir com si hi fossis en mig del camp de batalla.

La resta de blocs ja són cançons de cobla i cor. El segon, són les cançons d'en Clavé, llargues, feixugues en alguns casos, canviant, difícils amb quatre veus, però que amb la cobla agafen una altra dimensió, per la musicalitat que li donen a les introduccions i l'acompanyament que ens fa la vida més fàcil. Són les que més assagem i es nota en el domini. Ens donen confiança. I sempre ens van bé per asserenar els nervis propis del

La gent s'atura, ens escolta, alguns es queden, altres passen, molts es sorprenen i fins i tot alguns baden

debut. A Montserrat, lo Pom de Flors i la Font del Roure. Llàstima no arribés a temps les Flors de Maig que amb una mica més d'assaig i confiança l'haguéssim pogut treure.

El tercer conjunt de cançons són les sardanes Sota el Mas Ventós, la Maria de les Trenes i la Mare Cantora. Tres cançons que formen part del repertori habitual però que algunes vegades ens donen més problemes dels previstos. Sobretot la Maria de les Trenes que la tenim de sobres però que cal que la respectem menys i la cantem més. Sense por. També la Mare Cantora te un moment en el que els tenors primers han de mantenir la veu dalt en tres ocasions i que, afortunadament, van solucionar durant el concert sense dificultat i amb molta professionalitat, molt millor que als assajos.

L'últim bloc correspon a les cançons que els fans volen sentir. Els grans hits. Les que no poden faltar en cap concert de la Lira. Són aquelles on tothom s'hi sent còmode i canta realment per gaudir, sabent i tenint la sensació que tot ha anat bé i pot acabar encara millor. Per tu ploro, L'Empordà i Girona m'enamora. Són les que aixequen al públic de les cadires, les que tothom pica de mans i canten des de la platea. Les que ens acompanyaran dins el cap fins a l'hora de dormir. O fins l'endemà, o fins...

I per rematar un clàssic, la Santa Espina!! Tot plegat en una hora i quart de concert que enguany va acabar més tard que mai pel retard en l'hora d'inici provocat per l'atapeït programa d'actes d'aquell dia a la Festa Major.

En Joan Artigas va rebre de mans del president Josep Garrell i de l'alcaldesa Carmela Fortuny un present recordatori de la seva trajectòria així com la medalla d'honor de la Federació de Cors de Clavé.

Per últim i no menys important, si per algun motiu més emotiu recordarem aquest concert de Festa Major serà pel merescut homenatge que, durant el descans del mateix, va ser objecte el nostre veterà cantaire, tenor primer, i ex membre de la junta en diferents càrrecs senyor Joan Artigas i Reñe. Cantaire que, ha format part de la nostra societat coral, durant els darrers 67 anys ininterrompudament!!, que aviat es dit. Després de la habitual presentació de la Blanca Garrell, vingueren els discursos del secretari de l'entitat en Josep González i del president de la Federació de Cors Clavé, i membre de la Lira, senyor Josep Cruells. Posteriorment, en Joan Artigas va rebre de mans del president senyor Josep Garrell i de la nova alcaldessa senyora Carmela Fortuny un present recordatori de la seva trajectòria així com la medalla d'honor de la Federació de Cors de Clavé.

Moltes felicitats Joan! Un plaer poder cantar amb tu!! Tant de bo ho puguem fer durant molts anys més! ■

Tots els presents recordarem durant anys la impressionant exhibició del flabiolaire en la segona de les cançons titulada “Com un passarell” de Ricard Viladesau

5 DE JULIOL

ASSEMBLEA GENERAL

43 cantaires vam assistir a l'assemblea general que s'ha celebrat aquest 5 de Juliol a la sala d'actes de la Casa de Cultura.

En primer lloc el president Sr. Josep Garrell va fer un repàs de totes les activitats portades a terme al llarg de l'any, agraïnt en nom de l'entitat la feina feta per tothom.

A continuació va llegir una carta del Sr. Mestre excusant la seva presència, per motius familiars, en la que ens agraïa el

compromís i l'esforç al llarg de tot l'any.

Seguidament el Sr. Sergi Jiménez, tresorer, va fer un repàs del moment econòmic que vivim i que mostra, també, la bona situació en la que ens trobem.

Un cop aprovat l'actual estat de comptes es va passar a un temps de precís i preguntes, de les que van sorgir diferents idees per el futur per acabar aprovant per majoria els temes que es van plantejar. Per finalitzar vam compartir un pisolabis i ens vam desitjar bones vacances. ■

SOMEWHERE.
Coffee, brunch and much more

ES EL
MILL
DELS
VIATJES

ESTAMPAT

COR
JOVENTUT TIANENCA
TIANA

23 DE SETEMBRE

3A TROBADA DE CARAMELLES

L'any 2015 al celebrar la primera trobada vam fer vots perquè tingues continuïtat en el temps, i de moment anem pel bon camí, no sense esforç i treball, però no hi ha altre manera d'aconseguir-ho.

L'objectiu principal segueix sent el de sempre, donar a conèixer a la gent de la nostre ciutat, any rere any, les diferents veus del nostre país que, a treves de la musica i el cant popular fem, com diu el president de la Federació de Cors de Clavé que ens sentim mes units els uns amb els altres.

En aquesta 3ª trobada hem tingut de convidats el cor Anselm Clavé de la Catalunya Nord que fou fundat l'any 2007 i actualment el configuren una setantena de cantaires, La Societat Coral L'Aliança de la Garriga fundada l'any 1910 i que actualment esta dirigida per Enric Roca i Torndelacreu, composta actualment per 30 cantaires, La Societat Coral Joventut Tiana fundada l'any 1903 i es l'entitat degana de la vila de Tiana, actualment el cor el foment 35 cantaires i esta dirigit per Elionor Canas, La Societat Coral Ben Endins com Qui Ensorra l'Àpit de La Llacuna que esta formada per

L'objectiu principal segueix sent el de sempre, donar a conèixer a la gent de la nostre ciutat, any rere any, les diferents veus del nostre país

una quinzena de cantaires i que com ells diuen, compten ja amb deu any de presencia cantant sardanes, valsets i cançons d'arrel popular per diferents indrets dels Països Catalans i la nostre Societat Coral La Lira dirigida per l'Eloi Jove i acompanyada per Diego Lahuerta a l'acordi. Actualment esta configurada per una cinquantena de cantaires.

Com cada any un cop feta la rebuda protocol·lària a tots els cors, esmorçar amb coca i xocolata per a tothom a la plaça de de Barcelona, per a continuació començar el tomb de Caramelles amb l'acompanyament dels grups de gralles Octavians, Tocats del Grall i Mitja Coblà. El recorregut va transcorre per tot l'eix de vianants de la ciutat, des de el carrer Sant Antoni fins la plaça d'Octavia.

Al voltant de les 12, va començar a la plaça de l'Om el concert d'aquesta 3ª trobada amb l'actuació de tots els cors convidats que van interpretar peces com El saltiró de la cardina, Per tu ploro, Girona m'enamora, L'Empordà o Cançó de primavera entre moltes altres.

El concert va estar presentat per el nostre company Jordi Franquesa i el va presidir l'Alcalde Sra. Carme-

la Fortuny ,acompanyada per la Sra. Silvia Solanelles regidora de Cultura el president de la Federació de Cors de Clavé Sr. Josep Cruells i el crític d'art Sr. Eduard Gene.

En el transcurs del concert vam demanar a la exalcaldessa Sra. Mercè Conesa, pujar a l'escenari per fer-li entrega d'un record en agraïment pel seu constant recolzament en vers el nostre cor.

Un cop acabat el concert, tots cap el Cellar Cooperatiu on ens esperava una magnífica fideuà que vam compartir amb tots els cantaires, familiars i amics, en un entorn immillorable com es el Cellar, amb un gran ambient de germanor entre les 350 persones que van voler acompanyar-nos a la festa.

Un cop feta la sobretaula, també hi va haver moment per l'entrega de records a tots els cors participants , per acabar amb el cant dels adeus com a comiat.

Per tancar aquesta crònica, un agraïment a tots els membres de La Lira per el seu esforç i compromís que es el que fa possible viure diades com aquesta. Gracies a tots. ■

En el transcurs del concert vam demanar a la exalcaldessa Sra. Mercè Conesa, pujar a l'escenari per fer-li entrega d'un record en agraïment pel seu constant recolzament en vers el nostre cor

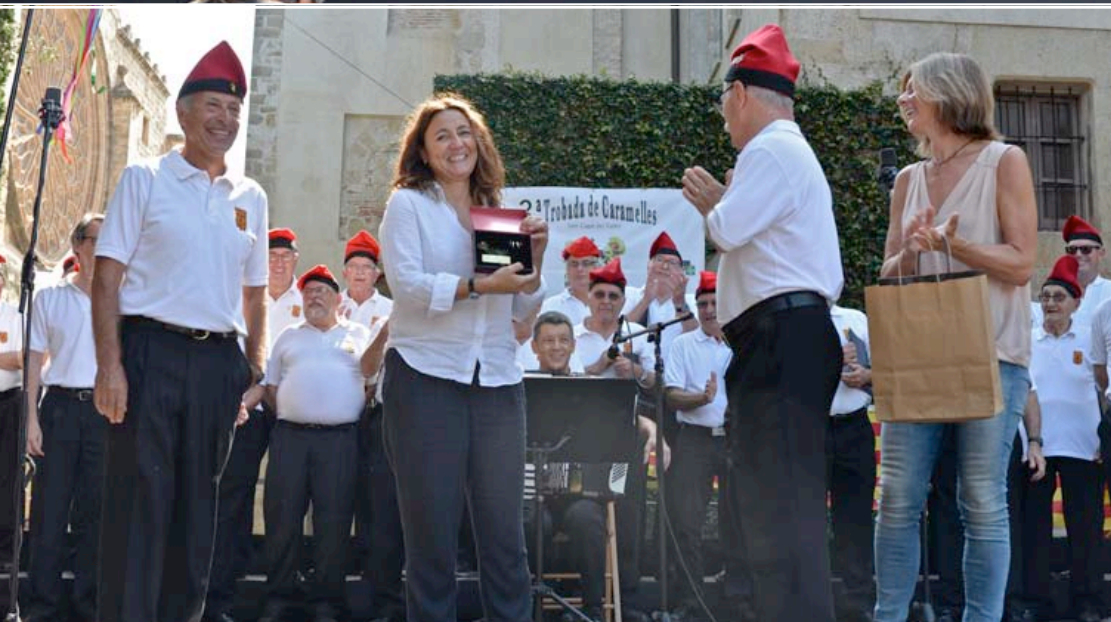

Un cop acabat el concert, tots cap el Celler Cooperatiu on ens esperava una magnifica fideuà que vam compartir amb tots els cantaires, familiars i amics, en un entorn immillorable

20 OCTUBRE

CONCERT A FIGUERES

Amb motiu de la 3ª Jornada de Divulgació Científica s'ha celebrat a Figueres un concert que porta per títol "Música pel canvi social a l'època de Narcís Monturiol".

El concert s'ha celebrat al teatre La Cata, en el que hi hem participat acompanyats pel Quartet instrumental Revolució.

Aquest concert amb coral i quartet instrumental, mostrava la música de marcat compromís social, que es feia en l'època de Narcís Monturiol i que promogué el moviment anomenat Icaria, en el que hi havia col·laborat Anselm Clavé, company de idees polítiques de Monturiol.

La "Revolució", l'obra principal del nostre concert, es una obra perduda de Clavé, a quatre veus, que fou estrenada l'any 1869.

La "Revolució", l'obra principal del nostre concert, es una obra perduda de Clavé, a quatre veus, que fou estrenada l'any 1869

Tot i que el concert estava programat per les nou del vespre, vam sortir de Sant Cugat a les dues de la tarda, acompanyats per una quinzena de familiars i amics. En aquest cas l'Eloi va considerar anar-hi amb molta antelació doncs teníem que fer les proves oportunes amb el quartet de músics, i preveia que degut a la complexitat de la peça principal del concert, ens tocava treballar amb ells tota la tarda, com així va ser.

El concert, amb poca assistència de públic, tot val a dir-ho, va tenir una durada de poc mes d'una hora i el vam començar, abans d'interpretar l'obra principal junt amb el quartet, cantant quatre peces del nostre repertori.

Respecte a la nostre actuació tot i que vam trobar a faltar una mica d'escalfor. Creiem que vam fer un bon concert.

En acabar vam estar convidats a sopar, per part dels organitzadors, cosa que vam agrair molt, doncs hem de reconèixer que el dia se'ns va fer bastant llarg. Al vol de les dotze sortíem cap a casa on vam arribar a dos quart de dues de la matinada. ■

24 NOVEMBRE

CONCERT DE SANTA CECÍLIA

Aquest dissabte 24 de Novembre s'ha celebrat a l'Església del Monestir de Sant Cugat el tradicional Concert de Santa Cecília, patrona de la música.

En el concert, organitzat per la Societat Coral la Unió Santcugatena, amb la col·laboració de la Parròquia de Sant Pere d'Octavià i l'Ajuntament de la ciutat, hi ha participat: la Societat Coral la Unió Santcugatena dirigida per Silvia Planagumà, la Coral Sant Cugat del CMSC, amb Patrick Valls com a director, la Coral Ressò de Sabadell dirigida per Miquel Garcia, la Coral l'Harmonia de Valldoreix i la Coral La Pinya del CEIP Pins del Vallès que en una actuació conjunta van estar dirigides

per Albert Santiago, i com a cloenda del concert la Societat Coral La Lira amb mes d'una quarantena de cantaires, dirigits pel nostre mestre Eloi Jover, vam interpretar, L'emigrant, Cor de Peregrins- Tannhäuser i Cor d'esclaus-Nabucco.

Com a punt final del concert i davant d'un públic totalment entregat, que omplia l'Església del Monestir, dos cants comuns: Tots i serem i l'Himne de Santa Cecília. ■

Davant d'un públic totalment entregat, que omplia l'Església del Monestir, dos cants comuns: Tots i serem i l'Himne de Santa Cecília.

ACTIVITATS

17 DESEMBRE

ASSAIG OBERT

Per tancar el 2018, una vegada més hem realitzat un assaig obert a tots els familiars i amics que ens acompanyen al llarg de tot l'any. L'assaig el fem com es habitual a la sala d'actes de la Casa de Cultura i en ell ens hi vam aixoplugar un centenar de persones.

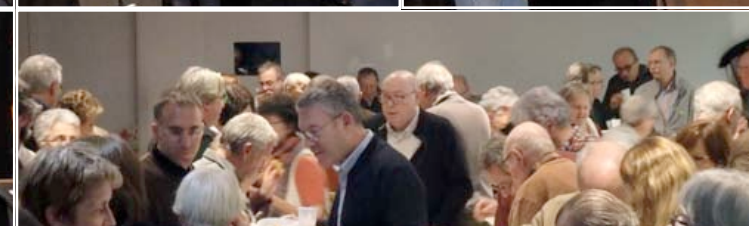
Entre els assistents va ser-hi present el President de la Federació de Cors de Clavé, Sr. Josep Cruells acompanyat de la seva esposa, i va estar l'encarregat de lliurar les medalles i diplomes als cantaires que portaven 50 anys com a membres de La Lira.

Enguany l'Eloi ens va fer assajar, davant de tothom, una part de l'obra de Clavé titulada La Revolució

Aquest assaig obert podríem dir que te bàsicament dos objectius: un, que la gent conegui com es un assaig del cor i les dificultats que comporta el treball diari que fem, i l'altre, encara més important, compartir amb tota la nostra gent, tal i com fem sempre, les vivències i experiències de tot l'any. Això sí, tot entre bon vi i bones viandes.

Enguany l'Eloi ens va fer assajar, davant de tothom, una part de l'obra de Clavé titulada La Revolució, que es l'última peça que hem incorporat al repertori i creiem que, tot i les dificultats que te en vam sortir bastant ben parats.

En definitiva, creiem que es un dia totalment consolidat, en el que aprofitem per tenir un record per la gent de La Lira que a traspassat al llarg de l'any i també per felicitar el Nadal i l'Any nou a tothom. ■

ANECDOTARI

8 DE GENER

Després de de les vacances de Nadal prenem els assajos

13 DE GENER

Aquest 13 de Gener ens vam trobar al Monestir par dir adéu al company Josep Sala traspassat el dia 11. Vam cantar l'Emigrant ,El Virolai, Salve Maria i Jove-nívola

23 DE GENER

Organitzat per l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya, vam participar amb el nostre estendard, a la exposició d'Estendards al Fòrum d'Educació i Cultura Popular, al Fabra i Coats de Sant Andreu.

4 DE FEBRER

Participació del President i del secretari de La Lira, al Simposi de Futur de la Federació Cors de Clavé a l'INEFC.

25 DE FEBRER

L'Agrupació Sardanista de Sant Cugat va voler retre un homenatge a Josep Sala un dels fundadors de l'entitat. Per aquest motiu durant l'audició d'aquest diumenge 25 de Febrer La Lira vam acompanyar a la Cobla a l'hora de interpretar la sardana l'Empordà.

18 DE MARÇ

Participació del Sr. Josep Gonzalez i el Sr. Josep Garrell a l'Assemblea Ordinària de la Federació de Cors de Clavé, que va tenir lloc a la Societat Coral La Badalonense de Badalona.

20 DE JULIOL

Els membres de la junta, Antoni Gómez, Jurek Podlewki, Josep Gonzalez, i Josep Garrell vam fer una visita de cortesia al nou Mossèn Antoni Merlès, al seu despatx de la Casa Abacial. Se'l va informar del moment actual que viu La Societat Coral la Lira i dels plans de futur. També se l'hi va fer entrega de la documentació històrica del cor.

31 D'AGOST

En Josep Garrell i l'Eloi Jove, van visitar a la seva residència de l'Escala, al compositor de sardanes Lluís Albert Ribas, en la que després d'una llarga i agradable conversa ens va fer entrega de la Sardana Placidesa entre d'altres partitures.

12 DE SETEMBRE

Aquest 12 de Setembre vam fer una visita, acompanyats pel Sr. Jordi Gonzalez cap del departament de cultura, a la nova regidora Sra. Silvia Solanelles. Al llarg de la conversa el Sr. Josep Garrell i el Sr. Jurek Podlewki l'hi van donar a conèixer les futures lineas de treball de la nostre entitat.

HISTÒRIA DE LA LIRA

1968

Ara fa 50 anys es van celebrar les Noces d'Argent del nostre volgut Francesc Xavier Azqueta com a director de La Lira.

Per aquest motiu es van celebrar diversos actes en homenatge que consistiren en un concurs organitzat per La Lira, dins del dies de la Festa Major.

En un altre data tingué lloc un concert on hi van participar "La Unió Santcugatenc", "Les Flors de Maig" i "Bon Matí" de Barcelona.

Finalment el 21 de Setembre, va tenir lloc un sopar-homenatge al Restaurant Espanyol de Sabadell on hi assistiren 185 comensals. En el transcurs del sopar, es feu donació al Sr. Mestre per part del President Sr. Miñarro, d'un record d'aquella efemèrides.

L'homenatge va acabar amb els parlaments d'ambdós – Sr Azqueta i Sr. Miñarro- i tancant l'ofertament per part de l'Ajuntament el seu representant, el Sr. Joan Buscallà. ■

LA LIRA

Eloi Jover
(mestre)

TENORS

Joan Artigas

Pepitu Gómez
Rivas

Josep Andreu

Andreu Garrell

Eugeni Auladell

Francesc Planells

Gumersindo
Pascual

Vicenç Oteros

Joan Troyano

Francesc
Campmany

Josep Sala

Jurek Podlewski

TENORSSEGONS

Eduard Broll

Felip Pavon

Lluís Pérez

Pep González

Eduard Solé

Pepe Pros

Jaume Pahisa

Andreu Riba

Francesc Civit

Sergi Jiménez

Paco Calero

Francesc Tortosa

Domènec Flotats

Diego Lahuerta
(acordiò)

Artur Regada
(contrabaix)

Jordi Roca
(fotògraf oficial)

Joaquim Villaronga
(serveis especials)

NÚMERO DE
CANTAIRE:
53

CANTAIRE MÉS ANTIC:
Jaume Pahisa

CANTAIRE MÉS NOU:
Salvador Mora

CANTAIRE MÉS GRAN:
Jaume Pahisa

CANTAIRE MÉS JOVE:
Quim Pla

BARÍTONS

Josep Castellví

Antoni Gómez

Jordi Farrés

Alfons Miñarro

Francesc Llamas

Pere Miralles

Xavier Grau

Pere Vilarasau

Pere Vilarasau
(Fill)

Josep Vallès

Josep Lluís Ripoll

Quim Pla

Pere Royo

BAIXOS

Joan Casajuana

Jordi Franquesa

Benet Dinarès

Manel Moreno

Rafa Reyes

Ramon Grau

Pasqual d'Ossó

Josep Garrell

Joan López

Pere Pau
Balanyà

Jaume Jané

Jaume Bozzo
(Director Adjunt)

Manuel Font

Víctor Monsó

Salvador Mora

AGRAÏMENTS ALS COL·LABORADORS:

L'objectiu de fer aquesta memòria és recollir totes les activitats que realitzem al llarg de l'any. Per nosaltres és la manera de donar a conèixer a tothom la feina feta però també, i molt important, pensant en el demà, anar preparant el llibre del futur fascicle a fascicle. És per això que no ens cansem mai de donar-vos les gràcies a tots, perquè sense el vostre suport no seria possible.

AGRAÏM LA COL·LABORACIÓ DE:

CAL CABALLU
PASTISSERIA SÀBAT
XARCUTERIA CRISTÒBAL
PASTISSERIA LA LIONESA

AGRAÏM TAMBÉ:

Joaquim Villaronga per l'aportació de documentació a l'arxiu de La Lira.

I a Andreu Garrell per la confecció del Calendari

OBRA DE PORTADA

Manel Moreno. Maquetació portada: Pablo Rovalo
Els petits dibuixos de la portada, són esbossos fets pel company Manel Moreno en el transcurs de l'excursió en autocar a la població de Cadaqués el 30 i 31 de Maig de 1982.
Seguint l'ordre de les agulles del rellotge són: Xavier Azqueta, Pedrin Plaza, Ramon Torné, Joan López, Miquel Garrell, Francesc Ribas i Joan Troyano.

IDEA ORIGINAL I REDACCIÓ

Pasqual d'Ossó i Matheu i Joan López Manzaneres

COORDINACIÓ I RECERCA

Joan López Manzaneres

DISSENY I MAQUETACIÓ

Xavier Grau Troyano

DOCUMENTACIÓ I DADES

Jordi Farrés i Josep Garrell

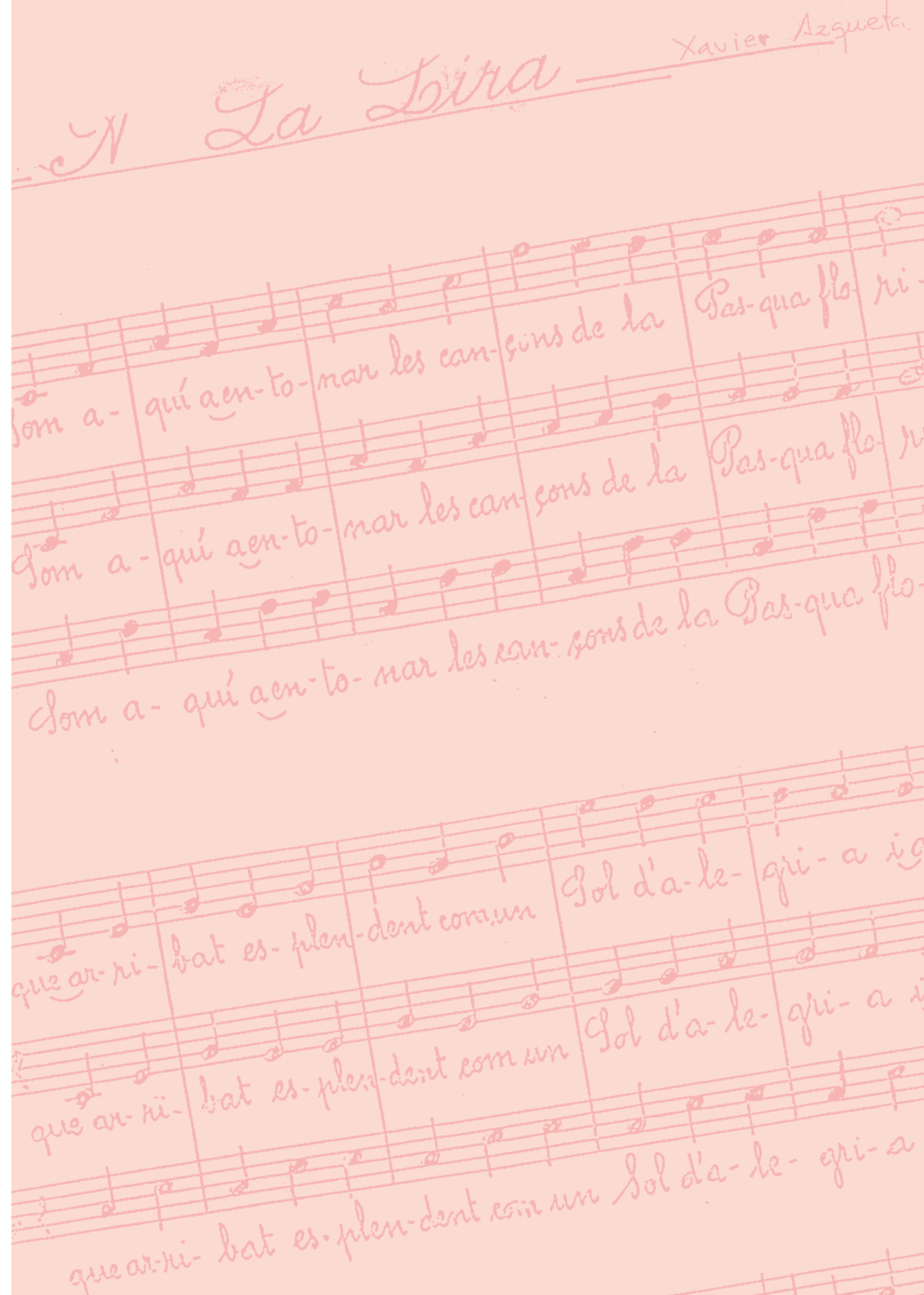
DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

Tino Rubio, Jordi Roca, Andreu Garrell
TOT Sant Cugat i La Lira

IMPRESSIÓ

Printcolor

www.lalirasantcugat.cat
corallalira@gmail.com

www.lalirasantcugat.cat

amb la col·laboració especial de:

**CATALANA OCCIDENT
GELATERIA PROS
TOT SANT CUGAT**

Federació de Cors de Clavé

Ajuntament
de SantCugat

